بسم الله الرحمن الرحيم

"Şayet onlar, cihada çıkmayı istemiş olsalardı

onun için hazırlık yaparlardı."

(9 Tevbe/46)

ŞEHADET

Dile Getirilen Şahitlik

Yayın No: 21

Kitabın Adı: *İslam Cihadına Katkıda Bulunmanın 39 Yolu*
Yazarı: *Muhammed b. Ahmed es-Salim*
Mütercim: *Abdurrahman Küçükkayaoğlu*

Teknik Hazırlık: *Ayfer Berden*
Son Okuma: *Serdar Giray*
Kapak Tasarım: *Yavuz Serve*

Dizgi: *Şehadet*
Cilt: *Göksu Cilt Evi (332 342 02 07)*
Baskı: *Form Ofset (332 342 01 28)*

Baskı Yeri: *Konya*
Baskı Tarihi: *Ağustos/2010*

GENEL DAĞITIM
Yenda Dağıtım
0 212 520 98 21
İstanbul

İslam Cihadına Katkıda Bulunmanın 39 Yolu

Muhammed b. Ahmed es-Salim

İLETİŞİM
web: www.sehadet.info
msn: admin@sehadet.info
Tel: 0 507 332 10 02

İÇİNDEKİLER

Hutbetu'l Hâce

Hamd, ezelden ebede dek yalnızca Allah'a özgüdür. O'nu över ve O'ndan Peygamber Efendimizi, O'nun ehli beytini ve sahabilerini rahmetiyle kuşatmasını dileriz. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

> *"Ey iman edenler! Allah'tan sakınılması gerektiği gibi sakının. Sizler, kesinlikle Müslüman olarak ölün." (3/Ali İmran 102)*

> *"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan, ondan eşini var eden ve o ikisinden birçok erkekler ve kadınlar vücuda getirip (dünyanın dört bir tarafına) yayan Rabbinizden (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının! Adını anarak birbirinizden dilekler dilediğiniz Allah'tan ve sıla-i rahmi kesmekten korkun. Hiç şüphesiz ki O, sizin üzerinize Rakîb'tir. (En ince ayrıntısına kadar her halinizi daima gözetendir.)" (4 Nisa/1)*

> *"Ey iman edenler! Allah'tan (emir ve nehiylerine riayetsizlikten) sakının ve doğru olan sözü söyleyin ki, Allah, yaptığınız amelleri kabul etsin ve günahlarınızı affetsin. Allah ve Resulüne itaat eden, elbette ki bütün büyük emel ve beklentilerini elde etmiştir." (33 Ahzab/71)*

Bütün hitap ve kitapların başında ifade edilmesi sünnet olan "hamd ve salât" fasılasını ifa ettikten sonra...

En doğru söz Allah'ın kelamı, en müstakim yol ise Muhammed *(sallallahu aleyhi ve sellem)*'in rehberlik ettiği yoldur. Yoldan saptıran en şerli şeyler, dinde sonradan çıkartılan şeylerdir. (Din adına başlı başına bir ibadet olması amacıyla) dinde sonradan çıkartılan her şey bid'attir. Her bid'at sapkınlıktır. Hiç şüphesiz ki, her sapkınlık azaba müstahaktır.

Ey Cebrail, Mikail ve İsrafil'in rabbi! Ey yeryüzünün ve gökyüzünün yaratıcısı, görünen ve görünmeyeni bilen Allah'ım! İhtilafa düştükleri hususlarda kullarının arasında hüküm verecek olan sensin. İhtilaf ettiğimiz hususlarda bizi hidayete ulaştır! Sen dilediğini dosdoğru olan yola iletensin.

Önsöz

Günümüz dünyasında Müslümanlar, tarihte benzeri görülmemiş bir gariplik içerisindedirler. Öyle ki her yerde ezilmekte, yurtlarından kovulmakta, tutsak edilmeye çalışılmakta ve kendileriyle savaşılmaktadır. Nitekim içerisinde bulunduğumuz dönem küfrün her yönüyle Müslümanlar üzerine geldiği bir dönemdir. Kâfirlerin sataşması ve saldırıları bazen sözlü bazen de fiili olarak gerçekleşmektedir. Herkesin şahit olduğu gibi kısa bir süre önce küfür, bütün güç ve kuvveti ile "Terörizm" adı altında İslam cihadına karşı olan savaşını ilan etmiş ve var gücüyle Müslümanların üzerine çullanmaya kalkışmıştır. Allah'a hamd olsun ki O'nun yardımı ve lütfü ile Taifetu-l Mansura[1] İslam'ı izzete kavuşturmak için küfrün hücum dalgasının önüne bir sed gibi durmuştur ve durmaya devam etmektedir. Onlar kıyamete kadar da yüce İslam davasını yeryüzünde hâkim kılmak için savaşmaya devam edeceklerdir.

Seleme b. Nüfeyl el-Kindi *(Radıyallahu Anh)* Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in şöyle buyurduğunu rivayet eder:

"Ümmetimden bir grup hak yolunda mücadeleye (hiç ara vermeden) devam edecektir. Allah da onlar (la mücadele sebebi) ile bazı kavimlerin kalplerini saptıracak ve bu kavimlerden (alı-

[1] Taifetu-l Mansura hakkında detaylı bilgi almak için yayınevimizin çıkardığı Şeyh Ebu Basir et-Tartusî'nin "Taifetu-l Mansura'nın Özellikleri" isimli kitaba bakınız. –*yayıncı*-

nanlarla) onların rızkını sağlayacaktır. Bu hal kıyamet gününe, Allah'ın vaadinin gelme anına kadar devam edecektir. Kıyamete kadar atın alnında hayır vardır. Rabbim aranızda kalıcı olmayıp gidici olduğumu, ruhumu kabzedeceğini, sizin de beni, birbirinin boyunlarını vuran gruplar olarak takip edeceğinizi bildirdi. Sakın birbirinizin boynunu vurmayın! Müminlerin fitne sırasında emniyette olacakları asıl yerleri Şam'dır."[2]

Şüphesiz zafer sahibi bu guruba karşı çıkanlar, onları yardımsız bırakanlar, destekçi olmayanlar ve geri duranlar onlara asla zarar veremeyeceklerdir. Aynı şekilde mürtedler, kâfirler, batıl ehli, zındıklar ve münafıklar da bu yüce İslam erlerine asla zarar veremeyeceklerdir.

Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Müşriklere karşı malınızla, canınızla ve dilinizle cihad edin!"[3]

Kuşkusuz günümüzde cihad, Rabbimizin rızasını elde etmek için yapılacak olan en güzel amel ve farz-ı ayn olan bir ibadettir. Ayrıca Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın, imandan sonra farz kıldığı en önemli amellerdendir. Allah yolunda cihad etmek, ellerinden bütün toprakları gasp edilmiş Müslümanlar üzerine belki de günümüzde farz olduğu kadar başka hiçbir dönemde farz olmamıştır. Kâfirlerin Müslümanların beldelerini teker teker ele geçirdiği ve hükümlerini rahat bir şekilde tatbik ettikleri şu dönemde Allah yolunda cihad etmek, ümmet için tek çıkar yoldur. Zira izzet ve şeref cihattadır. Cihadı terk etmek ise zillet ve sefihliktir.

Yeryüzünde kâfirlerle müminlerin her zaman mücadele ve kavga içerisinde olması Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bir sünne-

[2] Nesâi.

[3] Ebu Davud, Nesâî.

tidir. Bu mücadele asla sona ermeyecektir. Zira küfrün olduğu yerde İslam, İslam'ın olduğu yerde de küfrün bulunması düşünülemez. Bu nedenle İslami olmayan bir hayat tarzının olduğu yerde imanı elde etmek ve yaşamak çok zordur. Küfür ehli ile iman ehlinin devamlı bir mücadele içerisinde olmasının sebebi de budur. Bütün insanların sahibi, yeryüzünün ve gökyüzünün rabbi olan Mevlâ'mız şöyle buyurmuştur:

> *"Güçleri yeterse, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşa devam ederler. İçinizde dininden dönüp kâfir olarak ölen olursa, bunların işleri dünya ve ahirette boşa gitmiştir. İşte cehennemlikler onlardır ve orada temelli kalacaklardır." (2 Bakara/217)*

Ey izzetli kardeşim! Allah için söyle! Müslüman bacılarımızın namuslarının kirletildiği, Müslümanların evlerinin başlarına yıkıldığı, çocuk-yaşlı, kadın-erkek denilmeden öldürüldükleri, çocukların yetim, kadınların dul kaldığı şu günümüzde cihaddan başka çıkar yol var mıdır? Ümmetin kurtuluşu, izzete kavuşması ve kâfirlerin boyunduruğundan kurtulması ancak, Allah yolunda cihad etmeye bağlıdır.

İbnu Abbas *(Radıyallahu Anhuma)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Mekke'nin fethedildiği gün şöyle buyurmuştur:

"Artık bu fetihten sonra hicret yoktur. Fakat cihâd ve niyet vardır. Öyleyse cihada çağrıldığınız zaman hemen icabet edin!"[4]

Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Öğleden evvel veya öğleden sonra (cihad için) Allah yolundaki bir yürüyüş, dünya ve içindeki her şeyden daha hayırlıdır."[5]

---

[4] Müttefekun Aleyh.

[5] Müttefekun Aleyh.

Yezid b. Ebu Meryem *(Radıyallahu Anh)* anlatıyor: "Ben, Cuma namazına giderken Abaye b. Rafi bana yetişti ve "Müjdeler olsun sana! Senin attığın şu adımlar Allah yolundadır. Çünkü Ebu Abs'ten işittim ve o, Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in "Herhangi bir kulun ayakları Allah yolunda tozlanırsa, cehennem ateşi ona dokunmaz"[6] buyurduğunu söylemişti" dedi."

Elinizdeki çalışmayı; davasını kavramış, içinde ateşler yanan ve bu yakıcı ateş karşısında ne yapacağını şaşırmış değerli mümin kardeşlerimizin yanan ateşlerini bir nebze olsun dindirmek için kaleme aldık. Tevhid inancını özümseyen ve davanın kendi üzerine yüklemiş olduğu sorumluluklar altında inleyen kardeşlerimize, bu yükü kaldırmanın yolunu göstermeye gayret ettik... Tevhid kelimesini kalbiyle tasdik edip dili ile ikrar eden ve amelleriyle de bu kelimeyi yaşamaya çalışanlara yardımcı olmak istedik... Şehid edilen, dul bırakılan, yetim bırakılan kardeşlerini görüp de bunlar karşısında eziklik hisseden "Acaba ben münafıklardan mıyım?" deyip ne yapması gerektiğini bilemeyen müminlerin yollarına ışık tutmak istedik... Rabbi karşısında kul olduğunu ikrar eden ve hayatını bu doğrultuda biçimlendirmeye çalışan ama bunu nasıl gerçekleştireceğini bilemeyen ve bir çıkış kapısı arayanlara çıkış kapısını göstermeyi arzu ettik... Ölümü ve ölüme nasıl hazırlık yapacağını düşünen kardeşlere, ölüme nasıl hazırlık yapacaklarını göstermeye, Rabbinin rızası için yaşamak isteyen ve Rabbinin rızasını nasıl elde edebileceğini araştıranlara yardımcı olmak için gayret gösterdik. Rabbimizin cennetini isteyip de cennete gidiş yolunu arayanlara, rehber olmaya çalıştık... "Ben en yüksek cennetlerde ebedi hayatımı en güzel şekilde yaşamak istiyorum" diyenlere o hayatı nasıl elde edeceklerini göstermeyi gönlümüzden geçirdik... "Ben Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e komşu olmak istiyorum" deyip de nasıl komşu

---

[6] Buhari, Tirmizi.

olunacağı hususunda bilgisi olmayanlara bilgi vermeye çalıştık… Bunu bir nebze de olsa başarabildi isek bizlere ne mutlu…

Velhasıl bu çalışma ile içinde zerre miktarı iman olup da o imanın vermiş olduğu hazz ve lezzetle Rabbine kul olmaya ve ibadet etmeye çalışanlara yardımcı olmaya çalıştık… Rabbim bizlere onun yolunda hizmet edip onun yolunda son nefesini vermeyi ve ölümlerin en güzeli olan şehadet şerbetini içerek huzuruna varmayı bizlere nasip etsin. Allahumme Âmin…

İSLAM CİHADINA KATKIDA BULUNMANIN 39 YOLU

1. Cihad Etmeyi Gönlünden Geçirmek ve Samimiyetle Arzu Etmek

Cihad etmeyi gönlünden geçirmenin hakikati şudur: Bir kimse, cihad çağrısını duyduğu zaman hemen ona icabet etmeye azmetmeli ve bu çağrıya itaat etmeyi gönlünden geçirmelidir. Kişinin kendisini cihad için her zaman hazır tutması, hazırlıkta bulunması ve eğitmesi de bu kabildendir. Aynı zamanda kardeşlerinin yardım çağrısını duyduğu zaman hemen icabet etmek için hazır olması ya da herhangi bir seferberlik anında kendini hazır bulundurmasıdır. Nitekim bunun manası Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in "Cihada çağrıldığınız zaman hemen icabet edin!" hadisine icabet etmek ve peygambere itaat etmektir. Şayet bir kimse cihad çağrısını duymuş fakat icabet edememiş veya cihada gitmek için gerekli yol hazırlıklarına güç yetirememişse aynı Tebük savaşında cihada gidemeyen ve geride kalan sahabiler misali üzüntü, pişmanlık, keder ve gam içinde, gözyaşları dökmesi de gönlünden cihad etmeyi arzu ettiğinin bir göstergesidir. Zira Rabbimiz Tebük gazvesine katılmak isteyip de maddî imkânsızlık sebebiyle sefere katılamayan ve bu sebepten dolayı üzülüp ağlayarak geri dönen yoksul müslümanlar için şöyle buyurmuştur:

"Kendilerine binek vermen için sana geldiklerinde "Size bir

binek bulamıyorum." dediğin zaman infak edecek bir şey bulamadıkları için üzüntüden gözlerinden yaşlar akarak geri dönenlere de bir sorumluluk yoktur." (9 Tevbe/92)

Fakat geride kalan bir kişi, yollar kapandığı ve savaş vakti geçtiği zaman "Elhamdülillah, elimizde bulunan şu dünya malımız bize yeter" derse bu kimse de cihada katılmayı kötü görmüş ve nefret etmiş, cihada katılmaya azmetmemiş ve gönlünden geçirmemiş olur. Nitekim bu duygu, kişideki münafıklık sıfatlarının amelleriyle ortaya çıkmasıdır. Zira münafıklar savaştan korkarlar ve hiçbir zaman savaşa katılmak istemezler. Savaşa çıksalar dahi zorla çıkarlar, katıldıkları orduya yük olurlar, ağırlık yaparlar ve düşmanla karşılaştıklarında sırtlarını dönüp kaçarlar. Cihad çağrısını duyup hemen icabet eden ve bütün meşguliyetlerini bir yana bırakarak orduya katılan ile ordu yola çıktıktan sonra sevinerek "Oh be! Bu sefer de kurtulduk!" diyerek bin bir çeşit mazeret uyduranlar arasında ne kadar büyük bir fark vardır?

Bir kişinin nefsinden cihad etmeyi arzulaması ve gönlünden cihad etmeyi geçirmesi, o kişideki nifaklık alametlerinin ve sıfatlarının yok olmasına sebep olacaktır. Çünkü Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kim gazve yapmadan veya gaza yapmayı temenni etmeden ölürse nifaktan bir şube üzerine ölmüş olur"[7] buyurmuştur.

Görüldüğü üzere Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* pek büyük sevap vaad edilmiş olan cihad ibadetini temenni dahi etmemeyi kulluk vazifesinin dışında ilân etmektedir. Müslüman kulluğunun idrakinde olan, daima hayrı ve hayrın en büyüğünü arayan kimse olmalıdır. Öyle ise içinde şehâdet gibi en büyük mertebeyi kazandıracak cihada katılmayı temenni etmemek,

---

[7] Müslim, Ebu Davud ve Nesâî.

samimiyetle gönlünden geçirmemek, kâmil manada imanla bağdaşmayan bir durum ve bir eksikliktir. Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* bu eksikliği "nifak" kelimesiyle ifade etmektedir. Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* devrinde münafıkların belli başlı eylemlerinden biri de "savaşlara katılmamak" idi

> *"Allah'ın Rasûlüne muhalefet etmek için geri kalanlar (sefere çıkmayıp) oturmaları ile sevindiler. Mallarıyla, canlarıyla Allah yolunda cihad etmeyi çirkin gördüler ve "Bu sıcakta sefere çıkmayın" dediler. De ki: "Cehennem ateşi daha sıcaktır!" Keşke anlasalardı!" (9 Tevbe/81)*

> *"Bedevîlerden geri kalmış olanlar sana diyecekler ki: "Mallarımız ve ailelerimiz bizi alıkoydu. Allah'tan bizim bağışlanmamızı dile!" Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki: "Allah size bir zarar gelmesini dilerse veya bir fayda elde etmenizi isterse O'na karşı kimin bir şeye gücü yetebilir?" Kaldı ki Allah, yaptıklarınızdan haberdardır. Aslında siz Peygamberin ve müminlerin ailelerine bir daha dönmeyeceklerini sanmıştınız. Bu sizin gönüllerinize güzel göründü de kötü zanda bulundunuz ve helâki hak etmiş bir topluluk oldunuz. Kim Allah'a ve Rasulüne iman etmezse bilsin ki biz, kâfirler için çılgın bir ateş hazırlamışızdır. Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. O, dilediğini bağışlar, dilediğine ceza verir. Allah çok bağışlayan, çok merhamet edendir. Siz ganimetleri almak için gittiğinizde seferden geri kalanlar: "Bırakın, biz de arkanıza düşelim" diyeceklerdir. Onlar, Allah'ın sözünü değiştirmek isterler. De ki: "Siz asla bizim peşimize düşmeyeceksiniz! Allah daha önce sizin için böyle buyurmuştur." Onlar size: "Hayır, bizi kıskanıyorsunuz" diyeceklerdir. Bilakis onlar, pek az anlayan kimselerdir. Bedevîlerden (seferden) geri kalmış olanlara da "Siz yakında çok kuvvetli bir kavme karşı savaşmaya çağırılacaksınız. Onlarla, teslim oluncaya kadar savaşacaksınız. Eğer emre itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi acıklı bir azaba uğratır" de!" (48 Feth/11-16)*

İslam uleması bu hadisin hükmünün kıyamete kadar baki olduğu hususunda görüş birliğine varmıştır. Bu hadis, herhangi hayırlı bir işe niyet edip de yapamayan kimse ile hiç niyet etmemiş kimsenin arasında büyük fark olacağına dikkat çekmektedir.

Muaz b. Cebel *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edilen hadisi şerifte Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: "İçinden samimi şekilde Allah yolunda cihad etmeyi temenni eden bir kimse, her ne şekilde ölürse ölsün şehid sevabı kazanır. Kim de Allah yolunda yara alsa veya Allah yolunda düşmanın sebep olmadığı bir musibetle bile yaralansa bu yara, kıyamet günü en büyük hâli içinde rengi zaferân, kokusu da misk olarak getirilir. Kimin vücudunda Allah yolunda iken çıkan iltihap gibi bir yara açılacak olsa bu da onun için şehidlik mührü olur."[8]

Hadis, samimi bir niyetle cihad sevabının kazanılabileceğini müjdeler. Allah için cihad etme arzusunu, samimiyetle her an içinde canlı tutup, âdeta cihada davetiye veya bu maksatla açılan bir sancak bekleyen ve bu hâlet-i ruhiye ile hayatını devam ettiren kimse, istirahat döşeğinde ölse bile şehid sevabı alacaktır. Hadiste samimiyetten başka kayıt olmamakla birlikte samimiyetin ispatı olarak, İslamiyet'i elinden geldiğince yaşamanın gereğinden söz edilebilir.

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*, Allah yolunda cihada çıkıldığında düşmanın darbesiyle veya herhangi bir musibet dolayısıyla alınan yaraların, kıyamet günü bir şehâdet madalyası gibi en haşmetli görünüm içinde, en güzel kokular saçarak şehi-

---

[8] Tirmizî, Ebu Davud ve Nesâi.

di süsleyeceğini, Allah yolundayken şu veya bu hastalık sebebiyle açılan yara ve iltihapların da bir nevi şehidlik mühürü olacağını müjdeliyor. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bizlere o yolda olmayı nasip eylesin! (Âmin)

İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* konu hakkında şunları söylemektedir: "Küçük nifak; amellerde kendini gösterir. Hadisi şerifte de buyrulduğu gibi kişinin konuştuğu zaman yalan söylemesi, söz verdiği zaman sözünü yerine getirmemesi, emanete riayet etmemesi, düşmanlıkta aşırıya kaçması münafıklık alametidir. Ayrıca kişinin cihad çağrısına uymaması da bu minvaldedir ve münafıklık alametidir. "Kim gazve yapmadan veya gaza yapmayı temenni etmeden ölürse nifaktan bir şube üzerine ölmüş olur." Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* Tevbe suresinde indirmiş olduğu ayetlerde münafıkları rezil ettiği ve ayıplarını ortaya döktüğü için bu sureye "İç yüzleri açıklayıp rezil eden" manasına gelen "Fâdiha" ismi de verilmiştir."

İbni Abbas *(Radıyallahu Anhuma)* şöyle demiştir: "Tevbe suresinin ayetleri inip münafıkların rezilliklerini ve ayıplarını anlatmaya başlayınca, münafıklar zannettiler ki ayetlerde herkesin ismi tek tek zikredilecek ve rezil edilecekler."

Mikdad b. Esved *(Radıyallahu Anh)* ise Tevbe suresine, "aramak, araştırma yapmak ve soruşturma yapmak" manasına gelen "el-Buhûs" ismini vermiştir. Zira bu sure münafıkların eksikliklerini ve gizliliklerini açığa çıkarmaktadır.

Katade ise bu sureye "toz kaldıran" manasına gelen "İsara" demiştir. Çünkü bu sure indikten sonra ortalığı toz duman kaplamış, münafıklar toz duman içinde kalmış bütün hainlikleri ortaya çıkmış ve lekelenmişlerdir.

İbni Ömer *(Radıyallahu Anhuma)* ise bu sureye "kişiyi nifaktan temizleyen" manasına gelen "Mugaşgışa" ismini vermiştir. Zira bu sure hicretin dokuzuncu senesinde gerçekleşen Tebük savaşında inmiş ve bütün münafıkları, müminlerin içinden temizlemiş böylelikle İslam, izzet ve selamet bulmuştur. Aynı zamanda münafıklardaki korkaklık ve cimrilik vasfını açıklayarak onların cihada yapmış oldukları ihaneti anlatmaktadır. Korkaklık ve cimrilik ise büyük hastalıklardandır. Zira hadisi şerifte "Bir müslümanda cimriliğin ve korkaklığın bulunması ne kadar da kötüdür" buyrulmuştur.

> *"İnanan, hicret eden ve Allah yolunda malları ve canlarıyla cihad eden kimselere Allah katında en büyük dereceler vardır. İşte kurtulanlar onlardır." (9 Tevbe/20)*

> *"Doğrusu inanıp hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla canlarıyla cihad edenler ve muhacirleri barındırıp onlara yardım edenler, işte bunlar birbirinin dostudurlar. İnanıp hicret etmeyenlerle, hicret edene kadar sizin dostluğunuz yoktur. Fakat din uğrunda sizden yardım isterlerse, aranızda anlaşma olmayan topluluktan başkasına karşı onlara yardım etmeniz gerekir. Allah işlediklerinizi görür." (8 Enfal/72)*

> *"Mallarını Allah yolunda sarf edenlerin durumu, her başağında yüz tane olmak üzere yedi başak veren tanenin durumu gibidir. Allah dilediğine kat kat verir. Allah'ın lütfu geniştir, O her şeyi bilendir." (2 Bakara/261)*

Ey Müslüman kardeşim! Öncelikle nefsimi ve daha sonra seni uyarıyorum! Sakın ola ki münafıklardan olmayasın, onlara benzemeyesin ve münafıklık alametlerinden hiç birini üzerinde taşımayasın! Cabir *(Radıyallahu Anh)* anlatıyor:

"Biz bir gazvede Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* ile beraberdik. Bir ara şöyle buyurdular: "Medine'de kalan öyleleri var ki, kat ettiğiniz her mesafe ve geçtiğiniz her vadide aynen sizinle berabermiş gibi sevabınıza (eksiksiz) ortak oluyorlar. Bunlar, cihada katılmayı gönülden arzulayıp da özürleri sebebiyle orada kalanlardır."[9]

---

9 Müslim.

Bu hadis müminin hayatında niyetin ne kadar ehemmiyetli olduğunu göstermektedir. Samimiyetle niyet ettiği hayırlı amele meşru mazereti sebebiyle iştirak edemeyen kimse, o ameli bizzat yerine getirenlerin sevabına ortak olmaktadır. Hadiste sefer gibi meşakkatli ve meşakkati nispetinde de sevabı çok olan cihad amelinden misal vermektedir. Hastalık, sakatlık veya (geride) verilen bir vazifenin ifası gibi mazeretler sebebiyle cihada iştirak edemeyen niyet sahiplerinin cihad sevabına aynen iştirak ettiği belirtilmektedir. Vekî'nin rivayetinde ise daha açık bir ifadeyle "Özürlülerin fiilen cihad eden gaziler gibi sevaba nail olacakları" belirtilir. Bu hadis, herhangi bir seferle sınırlı olmayıp geneldir. Âlimler bu durumdan hareketle cihadın farz-ı ayn olduğunu söylerler ve umumî bir seferberlikte cihada katılmaya her müminin niyet etmesinin farz olduğunu belirtirler.

Bu hadisi, manen te'yid eden ayetler de mevcuttur. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmuştur:

> *"Müminlerden (özür sahibi olanlar dışında) oturanlarla malları ve canlarıyla Allah yolunda cihad edenler bir olmaz. Allah, malları ve canları ile cihad edenleri, derece bakımından oturanlardan üstün kıldı. Gerçi Allah hepsine de güzellik (cennet) vaat etmiştir. Ancak mücahidleri, oturanlardan çok büyük bir ecirle üstün kılmıştır. Katından dereceler, bağışlama ve rahmet vermiştir. Allah çok bağışlayıcı ve esirgeyicidir." (4 Nisa/95,96)*

Ayette cihad eden müminlerin cihad etmeyen müminlere faziletçe üstünlüğü bildirilirken, cihad etmeyenden maksadın "özürsüz olarak yerlerinde oturanlar" olduğu belirtilir. Nitekim bu istisnai hüküm, âmâ sahabelerden İbnu Ümmi Mektûm'un cihada iştirak edemediği için sevaptan mahrum kaldığını düşünerek Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e üzüntüsünü beyan etmesi üzerine nazil olmuştur.

2. Samimi Bir Şekilde Şehid Olmayı Arzulamak

Kuşkusuz her müminin ısrarlı, ihlâslı ve samimi bir şekilde şehid olmayı arzulaması gerekir. Zira kim halis ve sadık bir halde şehadeti arzularsa o kişi yatağında dahi ölmüş olsa yine de şehidlerden sayılır. Sehl İbnu Huneyf *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kim sıdk ile Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dan şehid olmayı talep ederse Allah onu, şehidlerin derecesine ulaştırır. Yatağında ölmüş olsa bile..." buyurmuştur.[10]

Abdullah Azzam *(Rahimehullah)* şöyle demiştir:

"Bir müminin şehid olmayı talep etmesi, şehid olmak için hazırlık yapmasıdır. Şehid olmayı sıdk ile arzu etmesi ise o kişi yatağında dahi ölse aynı şehid ecrini almasıdır. Nitekim Rabbimiz *"Şayet onlar, cihada çıkmayı istemiş olsalardı onun için hazırlık yaparlardı." (9 Tevbe/46)* buyurmaktadır.

Ey Mümin kardeşim! Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in yanına gelerek savaşa katılan Arabî müminin samimiyetini ve şehid olma arzusunu hiç okumadın mı? Öyle ki o Arabî gelmiş ve "Ya Rasulallah! (boğazını işaret ederek) Tam buramdan vurularak şehid olmak istiyorum" demiş ve Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* da samimiyetinden dolayı tam boğazından bir ok isabet ettirerek şehid olmasını takdir etmişti. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* bunun üzerine "O, doğru söyledi. Allah da onu doğruladı" buyurmuştur.

Samimi arzularla ve halis bir niyetle şehid olmayı isteyen kişinin hakikati ise her nerede olursa olsun her ne işle meşgul olursa olsun, her hangi bir cihad çağrı duyduğunda ona icabet etmek için kalbi çarpan ve kollarını sıvazlayan kimsedir.

---

[10] Müslim, Ebu Davud, Tirmizî, Nesâî ve İbnu Mâce.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ile samimi bir dostluk kurup irtibatını hiç koparmayan ve onun çağrısına sıdk ile icabet etmek için emre amade olarak hazır bekleyenlere ve gönülden şehid olmayı arzu edenlere selam olsun… Cihad nidasını duyup da bir kuş misali hemen kanat çırpanlara, düşmanla göğüs göğüse çarpışıp sırtını dönmeyenlere selam olsun…

Güzel kardeşim! Cihad etmeye azmet! Kim samimi arzularla şehid olmayı arzu ederse o kişi, (her ne hal üzere olursa olsun) bir gün mutlaka muradına nail olacaktır. İşte sen bu kimselerden olmaya çalış!

3. Cihada Bizzat Katılmak

Bir kimsenin bizatihi cihada katılması, mazereti her ne olursa olsun cihaddan geri kalmaması ve bil-fiil cihadın içinde yer almasıdır. Cihada katılmamak, ahirete karşılık dünyaya razı olmak demektir. Kişinin cihada bizatihi bedeniyle katılması, imanının göstergesidir. Bu, aynı zamanda en büyük cihada katkıda bulunmak ve Allah'ın dinine hizmet etmektir, rabbimizin rızasını elde etme ve ona yaklaşma vesilesidir. Dinin zirvesi olan Allah yolunda cihad etmenin faziletini herkes çok iyi bilir. Kuran'da ve Sünnet'te şehid olmanın ve nefsini Allah için feda etmenin faziletleri hakkında sayamayacağımız derecede ayet ve hadisler mevcuttur. Zira yetmişin üzerinde ayet ve hadis bizatihi cihad amelinin faziletine işaret eder ve onu över. Ayrıca İslam âlimleri kitaplarını oluştururken "Cihad" babını müstakil bir şekilde ele alarak konunun ehemmiyetini gözler önüne sermişlerdir. "Cihad" kelimesi kendi başına kullanıldığı zaman kâfirlerle bizatihi göğüs göğüse savaşmak manasına gelir. Bir kısım insanların bu kelimeyi bütün salih ameller için kullanması cihad kavramının manası ve amacının tahrif edilmesine sebep olmaktadır. Bundan dolayı "Cihad" kelimesini sadece düşmanla mücadele etmek ve savaşmak için kullanmak daha yerinde olur. Böylelikle her mümin cihadın ancak bizatihi iştirak ederek yerine getirilmesinin gerekliliğini anlar ve diğer salih amellerin eda edilmesiyle İslam'daki cihad emrinin yerine getirilmediğini fark eder.

Bil ki amellerin en faziletlisi Allah yolunda kâfirler ve Allah düşmanları ile savaşmaktır.

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: "Allah yolunda savaşan mücâhidin misali, (Allah, kendi yolunda cihâd eden kimseleri en bilendir) gündüz oruç tutan, geceleri ise namaz kılan kimsenin meseli gibidir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* kendi yolunda cihad eden mücahidi, vefat ettirip cennetine almayı ya da sevap ve ganimetle birlikte salimen evine döndürmeyi üzerine almıştır."[11]

Osman b. Affan *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Allah yolunda bir günlük ribât, diğer menzillerde geçirilen bin günden daha hayırlıdır."[12]

Ribât, lügat olarak "bağlamak" manasına gelen bir mastardır. Muhtelif manalarda kullanılmaktadır. Yerine göre at bağlamaya yarayan ipe "ribat" denildiği gibi bizzat atın kendisine de denilir. Hadislerde Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in hayırlı amellere ve ibadetlere devam etmeyi de bu kelimeyle ifade ettiği görülür.

İbnu Esir *(Rahimehullah)* asıl ribâtın; savaşta, cihad hâli üzere düşman karşısında kıyam durma olduğunu belirtmiştir. Daha sonraları bu kelime, genellikle hudut muhafızları için kullanılmıştır. Şu halde hadiste "ribat" kelimesinin "Allah için cihad etmek maksadıyla düşman karşısında kıyam durma" manası kastedilmektedir.

---

[11] Buhari, İmam Ahmed.

[12] Tirmizi, Buharî, Müslim, İbnu Mâce ve Nesaî.

Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Öğleden evvel veya öğleden sonra (cihad için) Allah yolundaki bir yürüyüş, dünya ve içindeki her şeyden daha hayırlıdır."[13]

Hadiste geçen "gadve" kelimesi, gündüzün başlangıcından öğle vaktine kadar evden çıkmayı ifade eder. "rahve" ise öğle vaktinden güneşin batımına kadarki zaman için kullanılır. Öyleyse gündüzün hangi saatinde olursa olsun Allah'ın rızası güdülen bir yürüyüş, dünya ve içindekilerden daha hayırlı olmaktadır. Hadisin Tirmizî'de gelen vechinde "Cennette bir kamçı koyacak kadar bir yer, dünya ve içindekilerden daha hayırlıdır" ziyadesi vardır.

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e: "Hangi amel daha faziletlidir?" diye sorulduğunda "Allah'a ve Rasulüne inanmaktır" buyurdu. "Daha sonra hangisi" denildiğinde ise "Allah yolunda cihad etmek" karşılığını verdi.[14]

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Allah'tan istediğiniz zaman Firdevs'i isteyin. Çünkü o cennetin ortası ve en yüksek yeridir. Onun üstünde Rahman'ın arşı vardır ki cennetin nehirleri oradan fışkırır"[15] buyurmuştur.

Yine Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah yolunda cihad edenler için Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* cennette yüz derece hazırlamıştır. Her derecenin arası yerle gök arası kadardır."[16]

---

[13] Müttefekun Aleyh.

[14] Müttefekun Aleyh.

[15] Buhari ve Tirmizî.

[16] Buhari.

4. Cihada Maddi Yardımda Bulunmak

Mal ile Allah yolunda cihad etmenin manası, cihada ve mücahidlere ihtiyaç duydukları her hususta yardım etmektir. Büyük İslam davetçisi ve mücahidi Yusuf el-Uyeyri şöyle demektedir: "Kuran-ı Kerim'de Allah yolunda mal ile yapılan cihad, can ve beden ile yapılan cihadla birlikte zikredilmektedir. Hatta çoğu kere mal ile yapılan cihad, can ile yapılan cihaddan önce zikredilmektedir. Ancak unutulmamalıdır ki can ile yapılan cihad, mal ile yapılan cihaddan her zaman için daha üstündür. Ayetlerde neden mal öne geçirilmiş ve can ile birlikte zikredilmiştir diye sorulursa, ona şöyle cevap verilir: Bu ayetler genel olarak İslam ümmetinin hepsine birlikte hitap eden ayetlerdir. Yani bu ayete muhatap olanlar; erkekler, kadınlar ve çocuklardır. Fakat can ile cihad etme ayetlerine muhatap olanlar ise sağlıklı olan, sakat olmayan erkeklerdir. Bu nedenle savaşa çıkıldığında savaşçıların yola çıkmasıyla, askerler sadece erkeklerden oluşmaktadır. Ancak ileriki aşamada bu orduya ihtiyaç duyulan birçok malzeme, yiyecek, içecek silah gibi şeyler talep edilmekte ve bulunamamaktadır. Yani mal ile cihad, genel olarak her zaman duyulan bir ihtiyaç olduğundan ve her zaman İslam ordusunun desteklenmesi ve yardım edilmesi istendiğinden dolayıdır. Ayrıca bu hitab edilen kesim; erkek, kadın, çocuk herkesi kapsadığı için mal ile cihad birçok ayette daha önce zikredilmektedir. Fakat yukarıda da belirttiğimiz gibi can ile cihad etmek her zaman için mal ile cihad etmekten daha faziletli ve mertebe olarak daha üstündür."

Şüphesiz Allah yolunda harcanacak mal ve mülkün miktarının çok olması gibi bir şart yoktur. Bilakis kişinin gücü miktarınca ve imkânlar dâhilinde elinden geldiği ölçüde Allah yolunda infak etmesi, onun rabbi huzurunda zimmetinin beri olması için yeterlidir. Çünkü müminden istenilen gücü miktarınca infak etmesi ve bu sorumluluğu yerine getirmesidir. Yoksa takatinin

üzerinde infakta bulunması asla istenmemektedir. Nitekim İmam Nesai'nin Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)* kanalıyla rivayet ettiği hadiste Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Bir dirhem yüz bin dirhemi geçti" buyurunca Ashab-ı Kiram "Ya Rasulallah! Nasıl olur da bir dirhem yüz bin dirhemi geçer?" diye sordular. Bunun üzerine Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Bir kimse çok mala ve mülke sahip olmasına rağmen malının cüzî bir kısmını vermiş, diğer kimse ise malı çok az olmasına ve elinde başka bir malı olmamasına rağmen elindekinin tamamını vermiştir. Böylelikle bir dirhem yüz bin dirhemi geçmiştir" buyurdu.

Dinimizdeki ölçüler mükemmel bir şekilde belirlenmiştir. Zira ilahi sistemde kusur ve ölçüsüz bir durum söz konusu olabilir mi? Kişi sadece bir dirheme sahip iken bunu Allah yolunda verirse ve diğer kimse de bir milyona sahip iken sadece yüz binini verirse, işte bu iki kişi asla eşit değildir.

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e "Hangi sadakanın sevabının daha büyük olduğu" soruldu. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*: "Sıhhatin yerindeyken ve cimriliğin üzerindeyken, fakir düşmekten endişe edip daha çok zengin olmayı düşlerken verdiğin sadakanın sevabı daha büyüktür. Sadaka verme işini can boğaza dayanıp da "falana şu kadar, filana bu kadar" demeye bırakma! Zaten o mal vârislerinin olmuştur."[17]

Güzel ve değerli kardeşim! Malını Allah yolunca harcayarak Rabbine karşı şükrünü eda et! Başka yerlere harcayarak ve israf ederek elinde bulunan emanetlere ihanet etme! Cihadın ve mücahidlerin her zaman mala ihtiyaçları olduklarını asla unutma! Bundan dolayı her zaman için malının bir kısmını Allah yolunda harcamayı ihmal etme!

---

[17] Müttefekun Aleyh.

5. Allah Yolundaki Mücahidi Donatmak ve Hazırlamak

Allah yolunda cihada katkıda bulunmanın ve yardımcı olmanın diğer bir yolu ise mücahidlerin ihtiyaçlarını karşılayarak yardımcı olmaktır. Bu konuyla ilgili birçok hadis varid olmuştur:

Ebu Abdurrahman Zeyd İbni Hâlid el-Cühenî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah yolunda cihada çıkacak olan bir gaziyi teçhiz eder, cihad için gerekli olan ihtiyaçlarını karşılarsa âdeta cihada çıkmış gibi sevap kazanır. Cihada giden gazinin arkada bıraktığı ailesine güzelce bakıp onların ihtiyaçlarını karşılayan kimse de cihad etmiş gibi sevap kazanır."[18]

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Allah yolunda cihad eden bir mücahidi donatan kimseye, kendisi ile onun arasında bir engel olsa bile niyetinin durumuna göre gazilik sevabı verilir."[19]

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* birçok ayette Müslümanların, kâfirlere karşı mallarıyla ve canlarıyla cihad etmelerini emretmektedir. Ayrıca malı ve canıyla Allah yolunda savaşanları ve bu yolda şehid olanları, altından ırmaklar akan cennetlere koyacağını da haber vermiştir.

Kişinin, maddi durumu iyi ise malını, Allah yolunda cihad eden gazilerin donatılması, silah, araç ve gereçlerin temin edilmesi ya da Müslüman gazilerin tasarrufuna verilmesi için harcayabiliyorsa (o kişinin niyetine göre) velev ki gazaya katılmamış bile olsa gazilik sevabı yazılır. Eğer hem malını hem de kendi canını Allah yolunda vermeye hazır ise bunun sevabı daha fazla-

---

[18] Müttefekun Aleyh.

[19] Müslim, Tirmizi ve Nesai.

dır. Bunun karşılığı Kuran'da, altlarından ırmaklar akan cennetler olarak ifade edilmektedir.

Abdullah bin Amr *(Radıyallahu Anhuma)*'dan rivayet olunduğuna göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Mücâhid için (sadece kendi cihadının) sevabı vardır. Ona silah temininde yardımcı olan kimse için ise hem yardımının sevabı hem de cihad sevabı vardır."[20]

Şüphesiz bir kimsenin cihada katılması için yardımcı olmak ve ihtiyaçlarını gidermek büyük bir onur ve ecir vesilesidir. Bundan, hangi mümin mahrum kalmak ister ki? İşte çok güzel ve basit bir ecir alma fırsatını daha Rabbimiz bizlere lütfediyor. Öyle ki bir adam âmâ olur, sakat olur da cihada katılamazsa kendi yerine bir mümini donatır ve savaşa hazırlarsa sanki kendi hazırlanmış ve katılmış gibi ecir alacaktır. Şüphe yok ki bu sadaka ve infaklar, Allah yolunda verilmiş olan en güzel sadakalardır. Nitekim Rabbimiz zekâtın verilmesi gereken yerleri sayarken "Allah yolunda olanlar" buyurarak zekâtın Allah yolunda olan herkese verilebileceğini beyan etmektedir.

Aynı zamanda Allah yolunda bir mücahidi teçhiz etmek, Allah yolunda savaşa çıkamayan mümin bir kadın içinde kaçırılmaz bir fırsattır. Elinde bulunan ziynetlerle, mal ve mülkle bir mücahidin cihada hazırlanması büyük bir ecrin elde edilmesi demektir. Tarih boyunca ümmet, böyle fedakâr ve iman dolu bacılarımıza şahitlik etmiştir. Öyle ki gün gelmiş elindeki yüzüğünü, bileziğini ve küpesini dahi Allah yolunda feda etmişlerdir. Yakın bir dönemde cihada gitmek isteyen bir kardeşin yol hazırlığını ve ihtiyaçlarını karşılaması için kız kardeşi, elinde bulunan yüzük ve bilezikleri satarak yardımda bulunmuştur. Bu ne büyük fedakârlık, samimiyet ve ihlâstır!

[20] Ahmed b. Hanbel, Ebu Davud.

Fakir bir kimse de şayet Allah yolunda bir mücahidin ihtiyaçlarını gidermeyi arzu eder ama buna gücü yetmez ve verecek bir şey bulamazsa imkânı olan diğer insanlara giderek onlardan böyle bir katkıda bulunmalarına aracı olabilir. Şüphesiz o da Allah yolunda bir mücahidi teçhiz etmiş gibi ecir elde etmiş olur. Çünkü Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Hayra vesile olan ve hayra katkıda bulunan kimse hayrı işleyen gibidir"[21] buyurmuştur.

Gerekli savaş malzemelerine sahip olmadan cihada çıkılamayacağını herkes kabul eder. Kabul etmemiz gereken bir başka gerçek de herkesin savaş malzemesi temin etmesinin imkânsızlığıdır. Bunun gerçekleşebilmesi için Müslüman fertlere önemli görevler düşmektedir. Her fert gücünün yettiği oranda katkıda bulunarak cihada destek olabilir ve böylece Allah'ın dinine hizmet etmiş olur.

6. Allah Yolunda Cihada Çıkmış Olan Mücahidlerin Ailelerine Sahip Çıkmak

Allah yolunda cihada çıkmış bir kimsenin geride bırakmış olduğu ailesine ve evlatlarına sahip çıkmak ve onların ihtiyaçlarını gidermek de mücahidi cihada göndermek kadar önemlidir. Nitekim birçok hadis-i şerif buna delalet etmektedir. Ebu Abdurrahman Zeyd İbni Hâlid el-Cühenî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Kim Allah yolunda cihada çıkacak olan bir gaziyi teçhiz eder, cihad için gerekli olan ihtiyaçlarını karşılarsa âdeta cihada çıkmış gibi sevap kazanır. Cihada giden gazinin arkada bıraktığı ailesine güzelce bakıp onların ihtiyaçlarını karşılayan kimse de cihad etmiş gibi sevap kazanır."[22]

[21] Müslim.

[22] Müttefekun Aleyh.

Zeyd İbnu Hâlid *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah yolunda bir mücahidin teçhizatını temin ederse bizzat gaza yapmış gibi olur. Kim, gazaya çıkan bir askerin geride kalan ailesine hayırlı himayede bulunursa gaza yapmış olur."[23]

Kuşkusuz mücahidin arkasında bırakmış olduğu ailesine sahip çıkılması ve yardımcı olunması, cihada çıkmış olan mücahidin, o memleketteki cihada çıkmamış Müslümanlar üzerindeki hakkıdır.

Ebu Umame *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Kim gazaya çıkmaz ya da gazaya çıkan bir mücahidi teçhiz etmezse ya da cihada çıkan gazinin aile fertlerine hayırla muamelede bulunmazsa Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* o kimseyi kıyamet gününden önce büyük bir belâya uğratır."[24]

Hadis, mahiyet olarak cihadın tüm unsurlarını kapsayan bir özellik taşımaktadır. Cihada iştirak etmek isteyen ancak savaşacak araç gerecini temin edemeyen mücahidin ihtiyaçlarını karşılamanın önemine temas edilmişti. Bu hadiste ise cihada çıkan kimsenin aile efradına yardımcı olmanın ne kadar büyük bir hayır ve sevabı büyük bir iyilik olduğuna delalet etmektedir. Şayet bir kimse cihada çıkmaz, çıkana yardımcı olmaz ve cihada çıkanın arkasında kalan aile fertlerine destek olmaz ise büyük bir musibeti ve beklenmedik bir felâketi hak etmiş olur. Çünkü bu insan, herhangi bir hayır işlemiyor, Allah'ın dinine yardım hususunda hedef taşımıyor demektir. İnsanın, âhireti için yegâne hazine olan hayırlardan mahrumiyeti ve idealden yoksun oluşu bile başlı başına bir musibettir**.**

---

[23] Müttefekun Aleyh.

[24] Ebu Davud, İbni Mâce.

Ebu Saîd el-Hudrî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Benî Lihyân üzerine asker gönderdi ve:

"Sizden hanginiz cihada çıkanın ailesi ve malı hakkında hayırla davranıp onun yerini tutarsa, cihada gidenin yarı ecri kadar ona da sevap verilir"[25] buyurdu.

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmaktadır: "Cihada çıkan kardeşlerinizin hanımlarının mahremiyeti, cihada çıkmayıp geride kalanların annelerinin mahremiyeti gibidir. Cihada çıkan kimse, geride kalan bir kardeşine ailesini emanet olarak bırakmış ise ve o da emanete ihanet etmiş ise ailesini emanet olarak bırakan kimseye kıyamet günü "Senin emanet olarak bırakmış olduğun ailene ihanet etti. Onun hasenatından dilediğin kadar al!" denilir. O da ihanet eden kimsenin hasenatından dilediği kadar alır. Sizler, o kimsenin ihanet edene hasenat bırakacağını mı zannedersiniz?"[26]

Ebu Umame el-Bahili *(Radıyallahu Anh)*'dan sahih bir senetle rivayet edilen diğer hadisi şerifte Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Her hangi bir kimse Allah yolunda cihad etmez, bir mücahidi cihada hazırlamaz veya bir mücahidin geride bırakmış olduğu ailesine bakmaz ve ihtiyaçlarını gidermezse, o kimsenin başına kıyamet gelmeden önce garia gelir"[27] buyurmuştur.

Buna benzer mürsel olarak rivayet edilen diğer hadisi şerifte ise "Bir ev halkından bu üç amelden birisi yerine getirilmez ise o ev halkı, kıyamet gelmeden önce gariayı beklesin" buyrulmaktadır. İbnu Esir "garia" kelimesinin manasının "doğal olarak aniden başa gelen bela ve musibet" olduğunu söylemiştir. Çoğulu ise gavaridir.

---

[25] Müslim.

[26] Ebu Davud, Nesai ve Müslim.

[27] Ebu Davud.

Yukarıda zikredilen hadislerde genel olarak bir müminin cihada canıyla katılması, bir mümini hazırlaması veya bir müminin geride bırakmış olduğu ailesine bakılması hususlarında uyarılarda bulunulmuştur. Bir kimse bu üç amelin birisini yerine getirmemişse o kişi uyarılmış ve zararda olduğu bildirilmiştir.

Şeyh Ebu Basir *(hafizahullah)* bu hususta şöyle demektedir: "Bir mümin ya cihad eden olsun ya da cihada hazırlayan olsun veya bir müminin ailesinin bakımını üstlenmiş olsun. Yoksa o kişiye kıyamet gelmeden önce mahiyetini bilmediği bela ve musibetlerin gelmesi kaçınılmazdır."

7. Şehid Ailelerinin Geçimini Sağlamak

Sen ey yiğit kardeşim! Allah yolunda, Allahın kelimesini yüceltmek için bütün mallarını ve ailelerini geride bırakmış, arkasına dönmeden Rabbinin rızasını elde etmeyi amaçlayan ve bu yolda şehid olan kardeşinin ailesini sakın ihmal etme! Şehid kardeşinin dul ve yetim kalmış ailesine yardım elinin uzat! Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Mute savaşında şehid olan Cafer-i Tayyar'ın evine gittikten sonra kendi ailesine dönüp şöyle buyurmuştur: "Cafer'in ailesine yemek hazırlayın! Zira onların başına kendilerini meşgul eden bir durum gelmiştir."[28]

Ayrıca şehid olduğu haberi kendine ulaşınca Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*, Cafer *(Radıyallahu Anh)*'ın evlatlarını yanına çağırtıp gözleri yaşları içinde onları tek tek kokladı ve sevdi.

> *"Andolsun ki Rasulullah, sizin için Allah'a ve ahiret gününe kavuşmayı umanlar ve Allah'ı çok zikredenler için güzel bir örnektir." (33 Ahzab/21)*

Kuşkusuz dinimiz bizden şehid olmuş Müslümanların ço-

---

[28] Ebu Davud, Tirmizi.

cuklarına bakmamızı ve dul kalmış eşlerini koruyup gözetmemizi istemektedir. İşte bunların hepsi şehidin bizim üzerimizdeki hakkıdır. Bu tür ameller basit fakat ecirleri kat kat fazla olan amellerdir. Şüphesiz şehid olan kardeşimiz, sahip olmuş olduğu en değerli olan canını Allah yolunda feda etmiştir. Bu durum karşısında bizlere düşen görev ise en azından onun ailesine ve çocuklarına sahip çıkmak, onları insanlara muhtaç etmemektir. Umulur ki böylelikle Rabbimiz bizleri affeder ve şehitler kervanına ilhak eyler...

8. Yaralı veya Esir Düşmüş Olan Mücahidlerin Ailelerinin Bakımını Üstlenmek

Şüphesiz Allahın dinine hizmet etmenin diğer bir yolu da cihada çıkmış olan Müslümanların, yaralanması veya esir düşmesiyle geride bırakmış olduğu ailelerinin bakımı ve ihtiyaçlarını üstlenmektir. Zira bu kardeşlerin arkalarında bırakmış olduğu kimseler her zaman yardıma ve gözetilmeye muhtaç Müslümanlardır. Zaten yaralı veya esir Müslümanlar da İslam fıkhına göre "gaib" hükmündedirler. Özellikle eşleri kâfirlerin eline esir düşmüş olan aileler daha çok acı ve ızdırap içinde oldukları için ilgiye ve alakaya muhtaçtırlar. Çünkü eşlerinin akıbetlerini bilmemektedirler. Bu durum, onları kahretmekte ve üzmektedir. Bundan dolayı yanlarında olmak, acılarını paylaşmak ve omuz omuza olduğumuzu göstermek, İslam kardeşliğinin alametlerindendir. Bunun yanında basit akıllı ve kısa görüşlü zavallı insanların onlarla alay etmeleri, onları küçümsemeleri ya da baskı yapmalarına karşı var gücümüzle karşı koymalı ve geride kalan aileleri teselli ederek her zaman yanlarında olmalıyız. Nitekim Allah *(Subhanehu ve Tealâ) "İyilik ve takva üzerinde yardımlaşın" (5 Mâide/2)* buyurmuştur.

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* sahih bir hadislerinde şöyle buyurdu:

"Kul, din kardeşinin yardımında olduğu müddetçe, Allah da onun yardımcısıdır."[29]

Yine Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Bir hayra öncülük eden kimseye onu yapan gibi sevap vardır"[30] buyurmuştur.

9- Mücahidlere Maddi Yardım Toplamak

Ebu Said el-Hudrî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivâyet edildiğine göre bir adam Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e gelerek "Ey Allah'ın Rasûlü! İnsanların en hayırlısı kimdir?" diye sordu. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Mal ve canıyla Allah yolunda savaşandır" buyurdu. Adam "Sonra kimdir?" diye sorunca Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kenar ve kıyı semtlere kaçıp kendi şerrinden insanları koruyan ve gereği şekilde Allah'a kulluk yapan kimsedir" buyurdu.[31]

Şüphe yok ki mal, cihadın yongası ve belkemiğidir. Zira mal olmadan cihad olmaz ve durur. Bundan dolayı ümmetin içerisinde bu sorumluluğu üstlenmesi ve omuzlaması gereken müminlerin olması gerekir. Şüphesiz böyle bir yardım, küfre vurulan en ağır ve en tesirli darbedir. Kâfirler, maddi yardımların ne derece önemli olduğunu bildikleri için yardımların mücahidlere ulaşmaması için ellerinden gelen gayreti göstermektedirler. Buna rağmen Allah'a şükürler olsun ki cihad hiç bir şekilde durmamış ve bütün hızıyla devam etmektedir. Bu da Rabbimizin bir lütfüdür. Hadiste buyrulduğu gibi "Karşı koyanlar da yardımda bulunmaktan kaçınanlar da mücahidlere zarar veremeyeceklerdir." Şayet mücahidler, Müslümanlardan maddi destekte bulunmalarını istemişlerse bu durum, onların yardım cemiyeti olduğu manasına gelmemektedir. Çünkü mücahidler hiçbir zaman

[29] Müslim, Ebu Davud ve Tirmizî.

[30] Müslim, Ebu Davud ve Tirmizî.

[31] Buhari.

belli bir müessese veya kuruluş için yardım istemezler. Ancak ve ancak Allahın dinini hâkim kılmak ve onun sözünün geçerli kılınması için yardımda bulunmaya çağırırlar. Zaten Mücahidlerin, Müslümanlardan asıl beklentileri kendilerinin dua, duygu ve düşüncelerle manevi bir şekilde desteklenmeleridir. Maddi olan diğer destekler ise ikinci plandadır. Ancak asla unutulmamalıdır ki islami cihadlar asla bir maddi desteğe veya başka bir mesnede dayanmaz. Dayandığı tek dayanak, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dır. Tarih boyunca tüm İslami cihad hareketleri böyle devam ede gelmiş, kendilerinin desteklenmemesi ve yardım edilmemesi mücahidleri asla yıldırmamıştır. Nitekim onların dayanakları ve tek güvenceleri Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dır.

Aynı zamanda İslam adına Allah adına cihad eden mücahidlerin örnek almış oldukları Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* de her zaman mücahidlere yardım istemiş ve onlar için maddi yardım toplamıştır.

İslam tarihinde Müslümanlar arasında her zaman olagelmiş sosyal yardımlaşma ve imanı destek budur. Müminlerin birbirleriyle yarışmaları her zaman bariz bir şekilde örnek teşkil etmiştir. Bunu özellikle Tebük savaşında çok net bir şekilde görmekteyiz. Şöyle ki erkekli kadınlı herkes birbirleriyle yarış içerisine girmiş, ellerinde ne varsa Allah yolunda infak etmişlerdir.

İşte değerli müminler! Bizlerin evlatlarımızı bu şuur ve dayanışma anlayışı içerisinde eğitmemiz ve büyütmemiz gerekmektedir. Bir müminin kederi ve ihtiyacı, bütün müminlerin kederi ve ihtiyacı olmalıdır. İslam vahdeti ancak böyle gerçekleşir ve Rabbimizin bildirmiş olduğu birbirlerine kenetlenmiş bir duvar gibi Allah yolunda savaş işte böyle gerçekleşir.

> *"Doğrusu Allah, kendi uğrunda kenetlenmiş bir duvar gibi sıra halinde savaşanları sever" (61 Saf/4)*

Yusuf Uyeyri *(Rahimehullah)* bu konuda şöyle demiştir: "Şayet bir kimse maddi imkâna sahip değilse ve bir geliri de yoksa İslami cihada şu şekilde katkıda bulunabilir; Maddi katkıda bulunabilecek zengin Müslümanlardan davaya katkıda bulunmaları için yardım isteyebilir. Ayrıca onları teşvik ederek ve bu konuda katkıda bulunmalarını isteyerek maddi yardım toplayabilir. Müslümanın mal ile cihad etme hususunda yapabileceği birçok yollar vardır. Bunları kısaca şöylece sıralayabiliriz:

1- Camilerde ve insanların genel olarak toplandıkları yerlerde mücahidlere yardım toplanabilir.

2- Aile veya akrabaların bir araya geldiği özel toplantılarda, bağış ve yardım sandıkları aracılığıyla yardım toplanabilir.

3- Tanıdığınız insanlara iftar, kurban veya akika gibi münasebetlerle toplantılar düzenleyerek yardım toplayabilirsiniz.

4- Aylık kesintilerle kendi malınızdan ve tanıdığınız kimselerin mallarından belli bir miktarda kesintiler yaparak yardım toplayabilirsiniz.

5- Yaşamış olduğunuz ev veya işyerinizde kumbaralar vasıtasıyla yardım toplayabilirsiniz.

6- Tanıdığınız zengin ailelerin, arkadaş veya dostlarınızın zekâtlarını, sadakalarını ve diğer yardımlarını mücahidlere vermelerine aracı olabilirsiniz. Nihayet böylelikle toplanılan malları mücahidlere göndererek kardeşlerimize yardımcı olabilirsiniz."

"Şeytan sizi fakirlikle korkutarak cimriliği ve hayâsızlığı emreder. Allah ise kendisinden mağfiret ve bol nimet vaat eder. Allah'ın lütfü boldur, O her şeyi bilir."(2 Bakara/268)

Aslında önemli olan; bir kişide azim ve isteğin olması, İslam davasını ve cihadını kendine dert edinmesi ve bu hususta üzüntü, sıkıntı ve ızdırap içerisinde olmasıdır. Şayet kişi İslam davasını kendine dert edinmiş ise cihada maddi katkıda bulunmak için bin bir çeşit yol bulabilir. Allah'ın dinine yardım etme

arzu ve isteğiyle bu işe girişenlerin, önlerine çıkacak zorluk ve engelleri aşmaları da kolaylaşacaktır. Kâfirler, mücahidlere yardım ulaşmaması için çeşitli engeller ve zorluklar çıkarmaktadırlar. Nasıl kâfirler bunun için uğraşıyorlarsa biz de onlardan kat kat fazla çalışarak mücahidlere yardımcı olmalıyız.

"Eğer fakirlikten korkarsanız bilin ki Allah dilerse sizi bol nimetiyle zenginleştirecektir. Allah şüphesiz bilendir, hâkimdir." (9 Tevbe/28)

Kesinlikle unutmamak gerekir ki bu din, Allah'ın dinidir. Ben müminim diyen herkes bu dine yardımcı olmak zorundadır ve elinden gelen desteği vermelidir. Aksi takdirde sorumlu ve günahkâr olur. Bir müminin diğer mümin kardeşlerine yardım etmesi vaciptir. Bu konuda hiçbir mümin asla ve asla minnet edemez. Zira minnet etmesi gereken birisi var ise, o da Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'dır. Nitekim bütün malları ve mülkleri veren O'dur. İnsanoğlunun elinde bulunan her şey emanettir. Emanetler de bir gün olur mutlaka yerlerine teslim edilir. Allah'ın dininin ikamesi için çalışanlar ne kadar da azdır. Rabbim bizleri bu seçkin gurup içerisinde olanlardan kılsın! Allahumme Âmin.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmuştur:

"İşte sizler, Allah yolunda harcamaya çağırılıyorsunuz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor. Ama kim cimrilik ederse, ancak kendisine cimrilik etmiş olur. Allah zengindir, siz ise fakirsiniz. Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar." (47 Muhammed/38)

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in "Hayra vesile olan ve hayra katkıda bulunan kimse bizzat hayrı yapan gibidir" sözlerini gözümüzün önüne getirelim ve ona göre hareket edelim.

Câbir *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu: "Zulümden sakınıp kaçının! Çünkü zulüm, kıyamet gününde zalime zifiri karanlık olacaktır. Cimrilikten de sakının! Çünkü cimrilik sizden önceki ümmetleri helâk etmiş, onları birbirlerinin haksız yere kanlarını dökmeye, haramlarını helâl saymaya sevk etmiştir."[32]

10. Zekâtları Mücahidlere Vermek

Şüphesiz zekât vermek, zengin olan her mümin üzerine farzdır. Zekât, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın mal üzerindeki haklarından bir tanesidir. Günümüzde, zekâtın verilmesi için en uygun kimseler mücahidlerdir. Zira Rabbimizin zekât verilmesi gereken yerleri bildirirken saymış olduğu Allah yolunda olanlar, fakirler ve yolda kalmışlar vasıfları mücahidlerde bulunmaktadır. Bu nedenle zekâtın verilmesi gereken yerler içinde en müstahak ve evla olanlar hiç şüphesiz mücahidlerdir.

Bu hususta Abdullah Azzam *(Rahimehullah)* şöyle demektedir: "Müslümanların ihtiyaç duydukları bir zamanda başka bir Müslüman'ın mal biriktirmesi haramdır."

İbni Teymiyye'ye *(Rahimehullah)* "Bir tarafta bazı Müslümanlar aç olsalar ve kendilerine yardım yapılmadığı takdirde ölmeleri söz konusu olsa, diğer tarafta ise mücahidler o mala çok acil ihtiyaç duymuş olsalar ve bu mal verilmediği takdirde cihadın aksaması ve zarar görmesi söz konusu olsa, böyle bir durumda ne yapmamız gerekir?" diye bir soru yöneltirler. Bunun üzerine İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* şöyle cevap verir: "Aç Müslümanlar ölecek olsalar dahi cihad ve mücahidlere öncelik tanınarak eldeki mal onlara verilir. Zira bu mesele aynı "Teterrüs" meselesi gibidir. Hatta Teterrüs meselesinde Müslümanlar bizim fiilimizle ölürler ama bu meselede Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın fiili ile ölürler.

---

[32] Müslim.

İmam Kurtubi *(Rahimehullah)* der ki: "Müminler, başlarına gelen herhangi bir sıkıntıdan dolayı mala ihtiyaç duymuş olsalar ve o anda Beyt'ul mala zekât verilmiş olsa, verilmiş olan zekât malı mücahidlere sarf edilmesi gerekir."

İmam Maliki *(Rahimehullah)* der ki: "Müslümanlardan bazıları kâfirlerin eline esir düşmüş olsalar ve kâfirler, müminlerin ellerinde bulunan malların hepsini kapsayacak derecede fidye isteyecek olsalar o müminleri esaretten kurtarmak için diğer müminlerin ellerinde bulunan malların tümünü vermeleri gerekir. Zira esir Müslümanları kurtarmaları onların üzerine vaciptir." Ayrıca İmam Malik bu konu üzerinde icma olduğunu da nakletmiştir.

Abdullah Azzam *(Rahimehullah)* şöyle der: "İslam'da dini muhafaza etmek, nefsi ve canı muhafaza etmekten önce gelir. Canı ve nefsi korumak ise malı korumaktan ve muhafaza etmekten önce gelir. Kuşkusuz zengin Müslümanların sahip olmuş oldukları malları ve mülkleri, mücahidlerin kanlarından ve canlarından daha kıymetli ve değerli değildir. Zengin müslümanlar, malları ve mülkleri hususunda Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın vermiş olduğu hükme dikkat etsinler! Mücahidler çok aşırı bir şekilde paraya ihtiyaç duymaktadırlar. Eğer siz Müslümanlar cihada sahip çıkmaz iseniz elbette dininiz ve diyarınız yok olur ve inanınki elinizde hiçbir şeyiniz kalmaz. Zenginler şehvetlerinin peşinden koşarak dünya süsüne dalmışlar ve bu dünya zevkleri içerisinde kaybolmuşlardır. Şayet bu zenginler bir gün arzularının ve şehvetlerinin istediklerini yerine getirmeyip ellerinde bulunan bir günlük mallarını mücahidlere göndermiş olsalar, üzerlerine giyecek elbise bulamayan, soğuk ve kardan dolayı donan, günlerce birkaç lokma ile idare eden, düşmana atacak mermi bulamadıkları için kahrolan, yaralı kardeşlerini tedavi etmek için ilaç ve malzeme bulmayan mücahidlerin ihtiyaçlarını karşılayacaktır. Şu zenginler bir günlük masraflarını kıssalar ve

harcamasalar da mücahidlere gönderseler mutlaka zafere yaklaşılacak ve çok büyük değişiklikler olacaktır."

Şeyh İbni Cibrin ve Şeyh Useymin "Şayet bir bölgede Müslümanlar maddi desteğe ve yardıma ihtiyaç duyuyorlar ise diğer Müslümanların zekâtlarını bir sene veya iki sene öncesinden çıkarmaları ve vermeleri caiz olur" diye fetva vermişlerdir.

Abdullah Azzam *(Rahimehullah)* şöyle demiştir: "İnanıyorum ki eğer Müslümanlar vermiş oldukları zekâtların dörtte birini cihad alanlarına göndermiş olsalar, Mücahidler birçok şeyi değiştirebilecek ve küfre büyük bir darbe indirip zafere ulaşacaklardır."

Ne kadar şaşılacak bir şeydir ki! Müslümanız diyen insanlar, zekâtlarını öncelikle verilmesi gereken yerlere vermekten dahi uzaktırlar.

11. Yaralı Mücahidlerin Tedavisinde Yardımcı Olmak

"... Ey müminler hayır işler işleyin ki kurtuluşa eresiniz." (22 Hac/77)

Abdullah İbni Ömer *(Radıyallahu Anhuma)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Müslüman, Müslüman'ın kardeşidir. Ona zulmetmez, onu düşmana teslim etmez. Din kardeşinin ihtiyacını karşılayanın Allah da ihtiyacını karşılar. Müslümandan bir sıkıntıyı giderenin Allah da kıyamet günündeki sıkıntılarını giderir. Bir müslümanın ayıbını örtenin, Allah da kıyamet gününde ayıplarını örter."[33]

Kuşkusuz yaralı veya sakat kalmış mücahidlere yardım etmek, onların yaralarının tedavi edilmesi, ameliyat ve tedavi

[33] Buhari, Müslim, Ebu Davud ve Tirmizi.

masraflarının karşılanması, bu hususta yardımcı olabilecek doktorların bulunması, doktor masraflarını ve ilaç masraflarını karşılayarak olabilir. Şüphe yok ki bu masraflar mücahidlere ağır gelmektedir. Nitekim bir mümin diğer mümin kardeşlerinin bu tür ihtiyaçlarını giderdiği vakit, dinine hizmet etmiş ve katkıda bulunmuş olur. Bu yardımın sağlanması;

1- Yaralıları ve sakat kalmışları ameliyat ve tedavi etmek; bu konuda bilgi ve tecrübesi olan doktor ve eczacılar üzerine bir sorumluluktur.

2- Cihadın devam etmiş olduğu bölgelere yakın komşu devlet ve bölge Müslümanlarının, yaralı ve tedaviye muhtaç Müslümanlara kapılarını açmaları ve yardımcı olmaları gerekmektedir.

3- Yaralı bir mücahid, her hangi bir yere gitmiş ise o bölgede bulunanların, mücahide yardımcı olup tedavisiyle veya ameliyatıyla ilgilenmelidirler.

Genel olarak bütün Müslümanların, yanlarına gelen veya ulaşabildikleri yaralı ve tedaviye muhtaç mücahidlere yardımcı olmaları, onu tedavi ve ameliyat ettirmeleri gerekir.

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Bir kimse, bir müminden dünya sıkıntılarından birini giderirse, Allah da kıyamet gününde o müminin sıkıntılarından birini giderir. Bir kimse darda kalana kolaylık gösterirse, Allah da ona dünya ve âhirette kolaylık gösterir. Bir kimse, bir Müslüman'ın ayıbını örterse, Allah da onun dünya ve âhiretteki ayıplarını örter. Mümin kul, din kardeşinin yardımında olduğu sürece Allah da o kulun yardımındadır. Bir kimse ilim elde etmek için bir yola girerse, Allah da ona cennetin yolunu kolaylaştırır. Bir cemaat, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın evlerinden bir evde toplanıp Allah'ın kitabını okur ve onu aralarında müzakere eder,

anlayıp kavramaya çalışırlarsa, üzerlerine sekinet iner ve kendilerini rahmet kaplar. Melekler onları kuşatırlar, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* da onları kendi nezdinde bulunanların arasında anar. Amelinin kendisini geride bıraktığı kişiyi, nesebi öne geçirmez."[34]

12. İslam Cihadını ve Mücahidleri Övmek

Bir Müslümanın, Allahın dinine yardım eden mücahid kardeşlerine yardımcı olması ve bu konuda onlara katkıda bulunması için aramış olduğu vesilelerden birisi de onları övmek, desteklemek, onlarla övünmek ve gerçekleştirmiş oldukları saldırıları ve elde etmiş oldukları zaferleri anlatmakla olabilir. Böylelikle Müslümanların kalpleri onlara karşı sevgi ve muhabbetle dolar ve bunun yanında onların kahramanlıklarını, tarihe kanlarıyla yazmış oldukları destanları anlatmakla yardım etmiş ve destekçi olmuş olurlar. Ayrıca bir kimse geride kalan Müslümanların da bu kafileye katılmaları için teşvik edici, özendirici sözler söyleyerek, cihadın faziletini anlatarak diğer Müslümanların katılmalarını sağlayabilir.

İnsanlık bilsin ki İslami cihad, tarihin bir bölümünde gerçekleşmiş, zamanın diğer bölümlerinde kaybolmuş ve terk edilmiş bir mesele değildir. Bu köklü ve izzetli İslam ümmeti cihadı, aralık vermeden her zaman sürdürmüştür ve sürdürmeye devam edecektir. Her dönem ve her yerde Allahın dininin hâkim kılınması için mücadele edecek, Allah Rasulu *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in açmış olduğu ve göstermiş olduğu, cihad sünnetini ikame edecek ve İslam bayrağını omuzlayacak ve kaldıracak İslam erleri elbette bulunacak ve var olacaktır.

Kuşkusuz bu kervana katılmış Müslümanların garipsenmesi, yadırganması, eleştirilmesi ya da bazı âlimlerin ve hocaların bu kafileye katılmaması hiç de önemli değildir. Zira önemli olan

34 Müslim ve İbni Mace.

şey, bu yolun Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in yolu olduğudur. Zaten mümini ilgilendiren nokta da budur. İslam ümmetinin eski izzet ve yüceliğine kavuşabilmesi için cihad ruhunun tekrar canlandırılması ve yüceltilmesi gerekmektedir. Bu ümmetin ilk dönemi nasıl ıslah olmuş ise son dönemi de o şekilde ıslah olacaktır.

İmam Kurtubi *(Rahimehullah) "Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde, bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz"* ayetinin tefsirinde şöyle der: "Ebu Ubeyd, "Bazı zorluklarından dolayı cihad hoşunuza gitmeyebilir. Hâlbuki o, sizin için daha hayırlıdır. Zira cihad ile düşmanınıza galip gelirsiniz, ganimetler elde edersiniz, sevap kazanırsınız ve bazılarınız Allah yolunda şehid olma nimetine kavuşur. Savaşı terk etmek hoşunuza gitse de aslında sizin için kötülüktür. Zira bu durumda düşmanlarınıza karşı yenik konuma düşersiniz ve idarenizi kaybedersiniz" demiştir. Onun bu sözü gayet doğrudur. Endülüs'ün başına gelenler bunun en açık delilidir. Zira onlar cihadı terk edip savaştan korktular. Böylece düşman tarafından memleketleri işgal edildi, öldürüldüler ve esir düştüler. Şüphesiz ki bu, ellerimiz ile işlediklerimizin bir sonucudur."

13. Mücahidleri Teşvik Etmek ve Desteklemek

Sehl b. Sa'd *(Radıyallahu Anh)* şöyle demiştir: "Mervan b. Hakem'in bir cemaatle birlikte oturduğunu görünce ben de varıp yanına oturdum. Mervan bize Zeyd b. Sabitin anlattığı şu hadisi aktardı: "Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e *"Müminlerden oturanlar ile Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler bir olmazlar..." (4 Nisa/95)* ayeti nazil olup onu bana yazdırırken gözleri görmeyen Ümmü Mektum çıkageldi ve "Ey Allah'ın Rasûlü! Gücüm yetseydi ben de cihada çıkardım" dedi. Bunun üzerine tekrar vahiy geldi. Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in dizi

benim dizime dokunuyordu vahiy gelmesiyle öyle bir ağırlık çöktü ki dizlerim kırılacak sandım sonra vahiy bitti ve her şey eski duruma döndü ve *"Bir mazeretleri olmaksızın"* bölümü nazil oldu."[35]

Şüphesiz cihada destek vermeyen, eleştiren ve devamlı konuşan fakat hiçbir faaliyette bulunmayan kimseler, mücahidlerin maneviyatlarını azaltmaktadır. Ancak bu kervan devam etmekte Allah'ın izni ile yolundan ve hedefinden asla şaşmamaktadır. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in beyan ettiği gibi "Onlara, ne karşı çıkanlar ne de destekçi olmayanlar zarar verebilir."

Müslümanlar üzerine düşen görev; devamlı surette mücahidlerle beraber olmak, onları desteklemek, aynı safta hareket etmek ve onlarla birlikte olduğunu ve onları desteklediğini göstermektir. Ayrıca mücahidlere cihadı devam ettirmeleri için destekçi olmak ve teşvik etmek, cihadın devamlılığını sağlamakta büyük önem arz eder. Özellikle bu günlerde mücahidlerin ne kadar da desteklenmeye ve arka çıkılmaya ihtiyaçları vardır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *"Artık Allah yolunda savaş! Sen kendinden başkası sebebiyle sorumlu tutulmazsın. Müminleri de (savaşa) teşvik et!" (4 Nisa/84)*

İmam Kurtubi *(Rahimehullah)* bu ayetin tefsirinde şöyle der: "Bu, kendisine yardım eden hiçbir kimse olmasa dahi münafıklardan yüz çevirmesi ve Allah yolunda cihad konusunda azimli olması konusunda Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e yönelik bir emirdir.

[35] Buhari, Tirmizî ve Nesai.

14. Mücahidleri Kollamak ve Müdafaa Etmek

Ebu Derda *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Resulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kim kardeşinin ırzını müdafaa ederse Kıyamet günü Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ateşi, onun yüzünden uzaklaştırır"[36]buyurmuştur.

Mücahidlerin arkalarında bırakmış oldukları ailelerini ve namuslarını korumak, bütün ümmet üzerine vaciptir. Bir mücahidin ailesine dil uzatmak, laf atmak, kusurlarını araştırmak, dedikodularını yapmak, fitne çıkarmak, onları küçümsemek ve alaya almak gibi aşağılık hareketlerde bulunanlara, mutlaka karşı çıkılmalı ve uyarılmalıdır. Zira mücahidlerin geride kalan aileleri, bizim kendi ailelerimiz ve namusumuz gibidir. Nasıl kendi ailemizin ırz ve namusunu koruyor ve gözetiyor isek aynı şekilde kardeşlerimizin arkalarında bırakmış oldukları ailelere de sahip çıkmamız ve onları gözetmemiz bir kardeşlik borcudur. İşte böyle durumlarda onların yanlarında olmak ve onları korumak ve kollamak üzerimize bir borçtur. Onlara düşmanlık edenler ve sataşanlar bize sataşmış ve düşmanlık etmişlerdir. Ayrıca bu hususta dikkat edilmesi gereken bir başka mesele de medya, gazete ve dergilerdir. Nitekim bunların atmış olduğu iftiralar, yalanlar ve karamalar oldukça fazladır. Bunlara karşı uyanık olmak ve bu tür basın-yayın kuruluşlarının yaymış olduğu haberlere inanmamak ve bunların yalan ve iftiradan ibaret olduğunu her yerde ve her zaman anlatmak da Müslümanlar üzerine bir görevdir. Nitekim İslam'a ve Müslümanlara en büyük zararı verenler bunlardır. Bu kâfirlerin ve münafıkların vermiş oldukları zararı cephedeki kâfirler dahi verememektedir. Kim Allaha ve Resulüne savaş açarsa o mutlaka kaybeden ve üzülenlerden olacaktır. Ne mutlu o Allah taraftarlarına ve onun dinini savunup koruyanlara...

[36] Tirmizi.

"Onlardan sonra gelenler "Rabbimiz! Bizi ve bizden önce inanmış olan kardeşlerimizi bağışla! Kalbimizde müminlere karşı kin bırakma! Rabbimiz! Şüphesiz sen şefkatlisin ve merhametlisin" derler." (59 Haşr/10)

Yusuf Uyeyri *(Rahimehullah)* bu hususta şunları söyler: "Şüphesiz cihad etmenin birçok yolu ve çeşidi vardır. Bunlardan birisi de kişinin dili ile cihad etmesidir. Dil ile cihad etmek, cihad eden Müslümanları savunmak ve müdafaa etmektir. Ayrıca kâfirlerle, Müslümanlar arasında gerçekleşen savaşın, Haçlılar ve Müslümanlar arasındaki bir inanç savaşı olduğunu insanlara göstermek gerekir. Böylece müminleri kollamış ve gözetmiş olabilirsin ve cihada katkıda bulunabilirsin. Bu bağlamda diliyle kâfirlere karşı mücadele etmek, her müminin üzerine farzdır. Müminleri korumak, savunmak, müdafaa etmek, onların ırz ve namuslarına uzanan ellere ve dillere müdahalede bulunmak, kardeşlik borcudur. Ayrıca küfrün zulmünü, haksızlığını kin ve düşmanlığını insanlara anlatmak ve göstermek de dil ile cihadın bir parçasıdır.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* İslam'ın ve Müslümanların korunması, kollanması ve savunulması gereken yerlerde susan kimselere uyarıda bulunarak şöyle ikaz ediyor:

"Eğer O'ndan yüz çevirirseniz, yerinize sizden başka bir toplum getirir, artık onlar sizin gibi de olmazlar." (47 Muhammed/38)

Esma binti Zeyd (rha)'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Müslüman kardeşinin bulunmadığı bir yerde onun ırzını koruyan kimseyi Cehennem ateşinden korumak Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* üzerine bir haktır."[37]

Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre

[37] İmam Ahmed, Ebu Davud.

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Kim ki yanında Müslüman kardeşinin gıybeti yapılırken gücü yettiği halde ona yardım etmezse Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onu dünya ve âhirette zelil kılar."[38]

Şüphesiz günümüzde cihadı bitirmek, zayıf, yardımsız ve desteksiz bırakmak için kâfirlerin yapmış olduğu saldırılar oldukça fazladır. Bunun yanında kendilerinin Müslüman olduğunu iddia eden bir zümre de vardır ki Allah yolunda cihad eden mücahidleri terörist, harici, tekfirci ve aşırı radikal olmakla suçlamakta, ayrıca müminlerin zayıf, hazırlıklarının yetersiz, sayı ve güç bakımından oldukça az olduklarını söylemektedirler. Ayrıca "Cihada gidenlerin arkasında yetimler ve dullar kalmaktadır. Böyle şey mi olur?" "Şimdiye kadar ne sonuca ulaşıldı ki?" gibi saçma ve tutarsız sözlerle mücahidlere ve cihada saldırmaktadırlar. Bunların karşısında durmak ve gerekli cevabı vermek her bir müminin boynunun borcudur. Siz ey Müslümanlar! Bunların karşısında durma, İslam'a ve Müslümanlara yapılan saldırılara karşı koyma hususunda üzerinize düşeni mutlaka yapmalısınız!

"Hoşunuza gitmediği halde savaş size farz kılındı. Sizin için daha hayırlı olduğu halde bir şeyi sevmemeniz mümkündür. Sizin için daha kötü olduğu halde bir şeyi sevmeniz de mümkündür. Allah bilir, siz bilmezsiniz." (2 Bakara/216)

"Kalplerinde hastalık bulunanların "Başımıza bir felâketin gelmesinden korkuyoruz" diyerek onların arasına koşuşturduklarını görürsün. Umulur ki Allah bir fetih yahut katından bir emir getirecek de onlar, içlerinde gizledikleri şeyden dolayı pişman olacaklardır." (5 Maide/52)

"İman etmiş olanlar "Keşke cihad hakkında bir sure indirilmiş olsaydı!" derler. Ama hükmü açık bir sure indirilip de onda savaştan söz edilince kalplerinde hastalık olanların,

[38] İbni Ebi ed-Dünya.

ölüm baygınlığı geçiren kimsenin bakışı gibi sana baktıklarını görürsün. Onlara yakışan da budur! (Onların vazifesi) itaat ve güzel sözdür. İş ciddiye bindiği zaman Allah'a sadakat gösterselerdi, elbette kendileri için daha hayırlı olurdu." (47 Muhammed/20-21)

"Allah, içinizden (savaştan) alıkoyanları ve yandaşlarına: "Bize katılın" diyenleri gerçekten biliyor. Zaten bunların pek azı savaşa gelir. Gelseler de size karşı pek hasistirler. Hele korku gelip çattı mı üzerine ölüm baygınlığı çökmüş gibi gözleri dönerek sana baktıklarını görürsün. Korku gidince ise mala düşkünlük göstererek sizi sivri dilleri ile incitirler. Onlar iman etmiş değillerdir. Bunun için Allah onların yaptıklarını boşa çıkarmıştır. Bu, Allah'a göre kolaydır." (33 Ahzab/18,19)

"İçinizden bazıları vardır ki (cihad konusunda) pek ağırdan alırlar. Eğer size bir felâket erişirse "Allah bize lütfetti de onlarla beraber bulunmadık" derler." (4 Nisa/72)

Değerli Müminler! Rabbimizin uyarılarına ve tehditlerine kulak verelim, üzerinde iyice düşünelim! Acaba bizler Rabbimizin bu ayetlerde anlatmış olduğu insanlar içerisinde miyiz yoksa değil miyiz?

Müslümanlar olduklarını iddia eden bazı kimseler de vardır ki onların yanında cihad; yazı yazmak, konuşmak, dergi ve gazete çıkarmak ya da Hıristiyanlarla diyalog kurmak şeklinde gerçekleştirilir. Bu işler onlara göre büyük (!) cihaddır.

Müslüman olduğunu iddia eden bazı kimseler de vardır ki onların cihadı da sürekli bir şekilde ilim talep etmek, ictihad kapılarını sonuna kadar germek, fetvalar savurmak, kâfirlere karşı düşmanlık ve Müslümanlara karşı dostluk anlayışını cıvıklaştırarak birilerine yalakalık yapmaktan ibarettir.

Değerli müminler! Çok iyi bilinmesi gerekir ki İslam cihadı

her şeyin önündedir ve her şeyin önüne geçirilmek zorundadır. Zira cihad, ümmetin meselesidir, şahsi veya belirli bir guruba ait bir mesele değildir. Bu nedenle İslam'a ve Müslümanlara zarar veren bir âlimin (bu konuda) eleştirilmesi, yerilmesi ve haddinin bildirilmesi elzem ve matlup olandır. Müslümanlar kınayıcının kınamasından asla çekinmedikleri gibi kınanması gerekenleri de kınarlar. İslam'ın maslahatı, her şeyin üstündedir. Şahısların lekelenmesi, küçük düşürülmesi söz konusu olsa dahi İslam'ın maslahatı her zaman önde tutulmalıdır.

Resulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kıyamet kopuncaya kadar ümmetimden bir topluluk, Hak yolunda mücadelede üstün olmaya devam edecektir"[39] buyurmuştur.

Bu hadiste Müslümanlar ne kadar zor ve kötü şartlar yaşayıp yenilgilere düşseler ve yönetimde etkilerini kaybetseler bile Hakk'ın galebesi için çalışan grup ya da toplulukların Kıyamet gününe kadar hak yolunda mücadelede üstün olmaya devam edeceği bildirilmektedir. Bu tür topluluklar, bir bölgede ya da dünyanın dört bir yanında olabilir. Çünkü bir bölgede ya da bir ülkede Müslümanlar sindirilip gizliliğe itilseler bile bir başka yerde İslam mücadelesi devam edecek ve cihad sancağı Kıyamete kadar dalgalanmaya devam edecektir.

15. Münafıkları Ortaya Çıkarmak ve İfşa Etmek

İnsanlık var olduğu müddetçe İslam ve küfür savaşı asla sona ermeyecektir. Bununla birlikte tıpkı Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* döneminde ve ondan önce gelen peygamberler döneminde olduğu gibi mutlaka bir kısım münafıklar da olacaktır. Günümüzde de münafıklar oldukça fazladır. Müslümanların, bunların gerçek yüzünü ortaya koymaları ve nifaklarını yüzlerine vurmalarıyla Allahın izni ile rezil olacaklardır. Nitekim Kuran-ı Kerim bu konuda münafıkları rezil etmiş ve onların ayıpla-

---

[39] Müttefekun Aleyh.

rını ve rezilliklerini teker teker ortaya dökmüştür. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* döneminde nasıl Abdullah b. Ubey b. Selül'ler vardıysa günümüzde de onların emsalleri ve torunları bulunmaktadır. Günümüzdeki münafıkların tezahürü genel olarak Müslümanlara sataşan ve arkalarından atıp tutan, İslam'ı savaş dini ve Müslümanları da "Harici" olarak nitelendirme şeklindedir. Bu kimseler hakkında Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kur'an okurlar fakat okudukları Kur'an, boğazlarından aşağıya asla inmez" buyurmuştur. Tarih boyunca İslam'ın önündeki en büyük engel, küfrü ve düşmanlığı açık olanlardan ziyade küfrü gizli, içi nifak ve kin dolu İslam'ı engellemeye çalışan münafıklar olmuştur. Bunlar, her zaman Müslümanların önüne geçmeye çalışan, İslam'ın yayılmaması ve güçlenmemesi için çaba sarf eden kimselerdir. Onların bir diğer özelliği ise kâfirlere ve mürtedlere karşı dostluk kurmaları ve onlarla birlik olmalarıdır. Her şeyin birbirine karıştığı ve Müslümanların münafıklardan ayırt edilemediği şu zor günlerde, Tevbe suresini okumaya ve anlamaya ne kadar da çok muhtacız! Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya hamd olsun ki bunca olumsuzluklara rağmen dinimizi ve Allah yolunda mücadele edenleri savunan, müdafaa eden ve destekleyen birçok Rabbani âlimimiz var. Bu, Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın bir lütfu ve inayetidir.

Abdullah b. Amr *(Radıyallahu Anhuma)* şöyle demiştir: "Veda haccında Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'den işittim, şöyle buyurdu:

"Allah ilmi, kulların kalbinden zorla söküp almaz, âlimleri kabzetmek suretiyle alır. Nihayet âlimler ölür ve (yeryüzünde) tek bir âlim bile kalmaz. Halk da cahilleri kendilerine lider edinirler. Bunlara meseleler sorulur da ilimsizce fetva verirler. Böylece hem kendileri saparlar hem de başkalarını saptırırlar."

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* ilmi kendilerine ihsan ettikten sonra kullarından çekip almaz. Onlara kendisini bilmeğe ve şeriatını yaymağa götürücü olan ilim hususunda hibe ettiği şeyleri geriye almaz. Lâkin Allah'ın ilmi çekip alması, âlimlerin öğretim yapmayarak kendi ilimlerini zayi etmeleri suretiyle olur. Nihayet geçip-giden âlimlere halef olacak hiçbir kimse bulunmaz. İşte Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* bu hadislerinde bütün hayırların böylece kabzolunacağını haber vermiştir.

Münafıkların rezilliklerinin ve alçaklıklarının ortaya konması için bir müminin en güzel yapacağı başka bir şey ise, İslam ulemasının kitaplarını neşretmeye çalışması ve bunları okuyup münafıklara reddiyeler vermesidir. Allahın dinine yardım edenlere ve münafıklara karşı var gücüyle karşı koyanlara müjdeler olsun.

16. Cihada Teşvik ve Davet Etme

Bir mümin, savaşa katılmaya güç yetiremiyorsa, buna imkânları yoksa ya da sakatlık ve hastalık gibi bir mazereti söz konusu ise ve Allah'ın dinine hizmet etmeyi kendine dert ediniyorsa müminleri Allah yolunda cihada teşvik etmek ve buna davet etmekle Allah'ın dinine hizmet etmiş olabilir.

"Artık Allah yolunda savaş! Sen kendinden başkası sebebiyle sorumlu tutulmazsın. Müminleri de (savaşa) teşvik et! Umulur ki Allah, kâfirlerin gücünü kırar (güçleriyle size zarar vermelerini önler). Allah'ın gücü daha çetin ve cezası daha şiddetlidir." (4 Nisa/84)

"Ey Peygamber! Müminleri savaşa teşvik et..." (8 Enfal/65)

Bir müminin cihada katılmaya gücü yetse de yetmese de insanları cihada davet ve teşvik etmesi gerekir. Her halükarda bu husus her mümin üzerine vaciptir. Müminlerin garip ve mustazaf olduğu şu günlerde buna ne kadar da ihtiyaç duyulmaktadır. Unutulmamalıdır ki Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Hayra vesile olan ve hayra katkıda bulunan kimse bizzat hayrı yapan gibidir" buyurmuştur.

17. Müslümanlara ve Mücahidlere Haber Aktarmak

Bu hususu yerine getirmenin birçok yöntemi ve yolu vardır. Nitekim mümin, kâfirlerin haberlerini her hangi bir vesile ile müminlere aktarabilir, onların planlarını ve tuzaklarını haber vererek müminlere yardımcı olabilir. Bu da İslam davasına katkıda bulunmaktır.

Bir mümin, rabbimizin ayetlerinde bildirmiş olduğu adam misali müminlere haber getirebilir:

"Şehrin öbür ucundan koşarak bir adam geldi "Ey Musa! İleri gelenler, seni öldürmek için aralarında görüşüyorlar. Hemen uzaklaş! Doğrusu ben sana öğüt veriyorum" dedi." (28 Kasas/20)

Mümin, kâfirlerin oyunlarını, düşüncelerini ve komplolarını mümin kardeşlerine anlatarak uyarıda bulunabilir ve yardımcı olabilir. Ayrıca mücahidlere bilgi ve istihbarat aktararak mücahidlerin gizlenmesi veya tedbir almaları gereken bir durum var ise onların hazırlık yapmalarına katkıda bulunabilir.

Şeyhul İslam İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* mürtedlerle cihad etme hususunda şöyle demiştir: "Şayet kâfirlerle, müminler savaş halinde iseler her müminin üzerine vacip olan, gücü nispetinde ve imkânlar dâhilinde kâfirlerin haberlerini müminlere aktararak bilgi akışını sağlamasıdır. Bir mümin, kâfirler hakkında bir bilgiye sahip ise ve bu bilgiyi gizliyor, müminlere anlatmıyorsa çok büyük bir sorumluluk altındadır ve günahkârdır. Bildiklerini müminlerden saklaması asla caiz değildir. Bir müminin Allah ve Rasulünün emrine karşı gelmesi, kâfirlerin üzerine saldırma konusundaki bilgileri saklaması ve müminlere haber vermeyerek onları zayıf duruma düşürmesi asla caiz değildir. Müminlere yardım etmek, güçlerine güç katmak ve zafer elde etmeleri için onlara destekçi olmak, cihadın tamamlayıcı bir parçasıdır. Nitekim bu, emri bil-maruf ve nehyi an-el

münkeri yerine getirmektir. Kâfirlere zarar vermek, zayıflatmak cihadın bir parçasıdır. Her mümin bu konuda elinden geleni yapmalı ve dinine katkıda bulunmalıdır."

"Ey Peygamber! Kâfirlere ve münafıklara karşı cihad et, onlara karşı sert davran! Onların varacağı yer cehennemdir. O, gidilecek ne kötü bir yerdir!" (66 Tahrim/9)

18. Kâfirlerin Faydalanabileceği Bilgileri Gizlemek ve Mücahidlerin Sırlarını Saklamak

Kâfirlerin, münafıkların faydalanabileceği ve aynı zamanda müminler üzerine saldırmalarına vesile olabilecek, kâfirlerin güçlenmelerine katkıda bulunacak ya da kamuoyu oluşturmaları noktasında yardımcı olabilecek herhangi bir bilgiyi gizli tutmak müminler üzerine vaciptir. Müminleri kollamak, desteklemek İslam kardeşliğinin gereği, cihadı ve mücahidleri sevmenin bir göstergesidir.

İlim ehli (Ali el-Hudayr, Nası el-Fehd, Ahmed el-Halidi- şöyle demektedir:

"Müminleri zayıf düşürecek bir iş yapmak, aleyhlerinde bir girişimde bulunmak, müminlerin yerlerini kâfirlere bildirmek, onları karalamak ve terörist ilan etmek, casusluk yapmak, bilgi aktarmak, her hangi bir konuda kâfirlere sözlü ve fiili bir yardımda bulunmak kesinlikle caiz değildir. Bu çok büyük haramdır. Bunu yapan kâfirlere yardımcı olmuş ve kendine edebileceği en büyük zulmü etmiştir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"... Günah işlemek ve aşırı gitmek hususunda yardımlaşmayın! Allah'tan sakının! Çünkü Allah'ın cezası çok şiddetlidir." (5 Maide/2)

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Zalim olsun mazlum olsun mümin kardeşine yardım et!" buyurmuştur.

Huzeyfe b. Yeman *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine

göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Koğuculuk eden fesatçı kimse, cennete giremez" buyurmuştur.

19. Mücahidlere Dua Etme

Cihada katkıda bulunmanın ve Allahın dinine hizmet etmenin bir diğer yolu ise mücahidlere, düşman karşısında yardım etmesi ve ayaklarını sabit kılması, kâfirleri mağlup etmesi, mümin esirleri hürriyetlerine kavuşturması, yaralılarına şifa vermesi, şehitlerini şehit olarak kabul etmesi, komutanlarını ve askerlerini muhafaza etmesi, gazilerin ve mücahidlerin geride bırakmış oldukları ailelerine yardım etmesi, gözetmesi, sabır ve sebat vermesi, müminleri vahdete kavuşturması ve İslam sancağının yükselmesi için Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'ya dua etmektir. Bu hususta dikkat edilmesi gereken hususlar şunlardır:

* Dua ederken dil ucuyla değil de samimi, ihlâslı ve boyun eğmiş, huşulu bir kalp ile Allaha yalvarmak.

* Mücahidlere dua etmeleri için aile efradına, komşularına ve bütün insanlara hatırlatmada bulunmak.

* Zorluk ve sıkıntı esnasında mücahidlere, adeten edilen dualardan farklı olarak gönülden dua etmek.

* Açılan ellerin boş çevrilmeyeceği, karşılık verileceği zaman ve mekânları gözetmek.

* Yapılan duaların icabet edileceği hususunda kesin bir inanca sahip olmak

* Duanın kabul edilmesi hususunda acele etmeyip "Dua ettim ama icabet edilmedi" dememek...

20. Namazlarda Kunut Okumak

Şüphesiz namazlarımızda kunut duası yapmanın ayrı bir önemi vardır. Aslında bu konu da bir önceki konuya dâhildir. Ayrı bir konu olarak ele almamızın nedeni; kunut duasının, önderimiz ve rehberimiz Muhammed *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in bizlere öğretmiş olduğu bir sünnet olmasıdır. Günümüzde unutulan onlarca sünnetten birisi de namazlarda kunut duası yapmaktır. Özellikle bu sünnet, Türkiye'de tamamen unutulmuş ve unutturulmuştur.

Vitir Namazında Kunut Okumak

Bütün yıl boyunca 'kunut' okumak meşrudur. İmam Ahmed, Tirmizî, Nesâî, Ebu Davud, İbn Mâce ve diğerlerinin, Hasan b. Ali *(Radıyallahu Anhuma)*'dan rivayet ettiklerine göre vitirde kunut okumak meşrudur. Hasan b. Ali şöyle demiştir: "Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* vitirde okumam için bana şu duayı öğretti: Allahım, hidayet ettiklerinin yoluna beni de hidayet et! Allahım, afiyet verdiklerinle beraber bana da afiyet ver! Dost edindiklerinle beraber beni de dost edin! Verdiğin şeyleri bana mübarek eyle! Hükmettiğin şeylerin şerrinden beni koru! Şüphesiz sen hüküm verirsin fakat kimse sana hüküm veremez. Senin sevdiklerin zelil, düşman oldukların ise asla aziz olmaz. Rabbimiz yüce ve mübarektir. Allah, nebisi Muhammed'e rahmet eylesin!" Tirmizî, "Bu hadis hasen olup Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'den Kunut hakkında bundan daha güzel bir dua bilmiyorum" demiştir. Nevevî ise hadisin senedinin sahih olduğunu söylemiştir.

Kunut'un Yeri

Kunut'un, Kur'an okumayı bitirince rükûdan önce yapılması caizdir. Bununla birlikte rükûdan kalktıktan sonra da yapılabilir. Humeyd demiştir ki: "Enes *(Radıyallahu Anh)*'a kunutun, rükûdan önce mi yoksa rükûdan sonra mı okunacağını sorduğumda "Hem önce hem de sonra okurduk" dedi." Bu hadisi İbn Mâce ve Muhammed b. Nasr rivayet etmişlerdir. Hafız "Fetih" kitabında hadisin senedinin kuvvetli olduğunu söylemiştir. Sahabenin bir kısmının kunut konusunda uygulamaları şöyleydi: "Kıraati bitirdikten sonra ellerini kaldırarak tekbir alır Kunut'u

okur ve bitirdikten sonra yine aynı şekilde tekbir alırlardı.” Bazı âlimler kunut sırasında elleri kaldırmanın müstehap, bazıları ise müstehap olmadığı görüşündedir. Ellerle yüzü mesh etmeye gelince Beyhâkî, "Evlâ olan bunu yapmamaktır. Selefin namazda elleri kaldırırken yüze sürmeden yaptığı gibi yapmaktır." demiştir.

Şeyhul İslam İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* “Namazda kunut duası yapmak bir sıkıntı ve musibet sırasında meşrudur fakat revatibden değildir. Çünkü Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* ihtiyaç anında kunut yapmış ve diğer vakitlerde terk etmiştir” demiştir.

İbni Kayyım *(Rahimehullah)* kunut duasının vasfını anlatırken şöyle demiştir: “İshak el-Harbi’den nakledildiğine göre Ebu Sevr, İmam Ahmed’e "Sıkıntı ve bela anlarında okunan sabah namazındaki kunut duası hakkında ne dersin?" diye sorduğunda İmam "İhtiyaç anında kunut meşrudur" diye cevap vermiştir. Bunun üzerine Ebu Sevr "Şu günümüz kadar Müslümanların başında sıkıntı ve belaların olduğu, Müslümanların duaya ihtiyacı olduğu bir başka vakit bilmiyorum" deyince İmam Ahmed "Şayet mesele dediğin gibiyse kunut yapılmalıdır" yanıtını vermiştir.”

Bizler de sıkıntı ve belaların hiç eksik olmadığı bir dönemde yaşıyoruz. Gün geçmiyor ki dünyanın bir tarafında Müslümanların öldürülmesi, esir alınması, kadınların ırzına geçilmesi, evlerinin yıkılması, sürgün edilmeleri, tarlalarına ve toraklarına el konulması ve yurtlarından edilmeleri gibi sayısız sıkıntı ve belalar duymayalım. Nitekim bu gibi durumlarda kunut meşrudur ve yapılabilir. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurur:

> *“Mümin erkekler ve mümin kadınlar birbirlerinin velileridir…” (9 Tevbe/71)*

Bilinmelidir ki kunut duasını, secde, hutbe ve diğer yerlerde yapılan dualardan farklı kılan bazı hikmet ve gayeler vardır.

Kunut duası; maneviyatı yükseltmek, sıkıntıya ortak olmak, üzüntü ve kederi paylaşmak, onlara yardımda bulunmak, duygu ve hislerini paylaşmak ve azimlerini fazlalaştırmak gibi mücahidlere destek ve sevinç kaynağıdır. Zira mücahidler, Müslümanların dualarıyla sevinmekte, mutlu olup maneviyatları yükselmektedir. Buna her zaman şahit olmaktayız ve bu tür desteklerin ne derecede etki ettiğini, somut ve bariz bir şekilde katkıda bulunduğunu görmekteyiz. Şu da bir gerçektir ki mücahidler, her zaman kardeşlerinden kunut duası ve diğer dualarında kendilerini unutmamaları için uyarıda bulunurlar.

Hafız İbni Hacer *(Rahimehullah)* Fethul Bari’de Kunut bahsinde “Kunut duasının, duaların icabet olunduğu makam olan secdede yapılmayıp da ayakta yapılması; imama uyan cemaatin, imamla birlikte dua etmesi ve imamın yapmış olduğu duaya hep birlikte sesli bir şekilde âmin demeleri sebebiyledir” demiştir.

Kuşkusuz kunut duası, yardım ve zafer istemek manasına gelir. Nitekim Ali b. Ebi Talib *(Radıyallahu Anh)* katıldığı savaşlarda kunut yaptıktan sonra “Biz rabbimizden yardım ve zafer istedik”[40] derdi. Hatta bazı âlimler, kunut duasının vacip olduğunu ve bunu, halifelerin yaptığını söylemişlerdir.

İbni Abdulberr *(Rahimehullah)* İstizkar’da Yahya b. Said’in “Ne zaman kâfirler İslam diyarına girerlerse, kunut duası vacip olur. Nitekim bunu İslam komutanları ve İslam ümmeti sürekli yapmışlardır” dediğini nakletmiştir.

---

[40] İbni Ebi Şeybe, 2/103.

21. Cihad Haberlerini Takip Etmek ve İnsanlara Ulaştırmak

Şüphesiz bir kimse cihadı ve mücahidleri seviyor ve destekliyorsa, mücahidlerin haberlerini takip etmesi, onlar hakkında endişe duyması, onların sevinmesiyle sevinmesi ve üzülmesiyle de üzülmesi o kişiye ecir kazandırır. Fakat bir kimse mücahidlerin haberlerini takip etmekle yetiniyor ve sadece "Ben sizinleyim, yanınızdayım" gibi iddialarda bulunuyorsa bu kendisi için hayırlı olmakla birlikte yeterli değildir. Başka bir kişi de mücahidlerin haberlerini takip edip "Ben sizinle birlikte değilim bundan dolayı rabbim beni nimetlendirdi ve ikram etti" der ise bu tutum şer olarak kendisine yeter de artar bile... Bu kişi grup hakkında şeyh Ebu Ömer Muhammed es-Seyf (*hafizahullah*) şöyle demiştir:

"Cihaddan yüz çevirmek, yardım etmemek, desteklemeyip sadece medyadan, haber alma araç ve gereçlerinden haber almakla yetinmek, rabbimizin bize haber vermiş olduğuna göre münafıkların sıfatlarındandır."

"Bunlar, düşman birliklerinin gitmediklerini sanıyorlardı. Bu birlikler tekrar gelmiş olsalardı, kendileri çöllerde bedevilerin yanında bulunup sizin sadece haberlerinizi sormayı dilerlerdi. Aranızda olsalar ancak pek az savaşırlardı." (33 Ahzab/20)

Rabbimiz ayetlerde münafıkların, Medine üzerine gelen müşriklerle karşılaşmaktan kaçıp Medine dışında yaşayan bedevilerle olmayı temenni eden ve savaşın haberlerini uzaktan almak isteyen kimseler olduğunu haber verir. Kuşkusuz İslam ümmetinin imanları, Haçlı seferlerine karşı koymaları, onları püskürtmeleri ve Rablerine vermiş oldukları sözleri, samimi ve ihlâslı bir şekilde yerine getirmeleri ve satmış oldukları canlarını seve seve vermeleri ile ispatlanmış olur. Rabbimiz bu hususta şöyle buyurmuştur:

"Allah şüphesiz, kendi yolunda savaşıp öldüren ve öldürülen müminlerin canlarını ve mallarını Tevrat, İncil ve Kuran'da söz verilmiş bir hak olarak cennete karşılık satın almıştır. Verdiği sözü Allah'tan daha çok tutan kim vardır? Öyleyse yaptığınız alışverişe sevinin! Çünkü bu, büyük başarıdır." (9 Tevbe/111)

Bu gibi nedenlerden dolayı müminlerin İslami cihadın haberlerini takip ederek onları Müslümanlara ve diğer insanlara ulaştırmasının çeşitli faydaları vardır:

* Mücahidlerin haberlerinin diğer müminlere ulaştırılması ve aktarılmasıyla İslam ümmetinin, her hangi bir azasının acı çekmesiyle diğer bütün azalarının acı çektiği bir vücut gibi olduklarını hissetmeleri sağlanır.

* Kuşkusuz dünya üzerinde olup biten haberleri insanlara aktaran basın-yayın kuruluşlarının neredeyse tamamı gayri Müslimlerin elindedir. Bundan dolayı kâfirler, istedikleri haberleri insanlara ulaştırırlar, istemedikleri haberleri ise ulaştırmazlar. Mücahidlerin haberlerinin, Müslümanlara aktarılmasıyla bu ambargo kırılmış ve Müslümanların haber alma merkezinin alt yapısı oluşturulmuş olur.

* Mücahidlerin haberlerinin Müslümanlara ulaştırılmasıyla, izzet ve şerefin cihaddan ve şehadetten geçtiğinin bilinmesi ve imanî bir havanın oluşmasıyla bütün ümmet, ümitlenir ve kıvanç duyar.

Müslümanların cihad haberlerini diğer Müslümanlara ulaştırmalarının çeşitli yöntemleri vardır. Bunlardan bazıları:

* Cihad haberleri, internet ve iletişim araçları sayesinde insanlara ulaştırılabilir.

* Cihad haberleri, insanların yoğun olarak bulunduğu okul ve mescit gibi yerlerde bildiri, dergi ve haber bülteni olarak dağıtılarak insanlara ulaştırılabilir.

* Cep telefonlarından kısa mesajlar geçerek, insanlara cihad haberleri ulaştırılabilir. Ve bu konuda bedava kontör veren sitelerden faydalanabilir.

* Cihad haberlerin yer aldığı bildiriler, haber içeren kitap ve kitapçıklar basılarak cami imamlarına, hocalara ve toplumun ileri gelenlerine dağıtılarak toplum üzerinde olumlu bir etki bırakmaya çalışılmalıdır.

Güzel kardeşim! Bu konuda karşılaşabileceğin engellere sakın aldırma ve İslam dinine yardım ederek Rabbine itaatini gerçekleştir. Bu hususta başına gelebilecek bütün sıkıntı ve zorluklara Allah için sabret ve ecrini Allah'tan bekle! Rabbine yönel ve ondan yardım iste! Sakın ola şeytanın vesveselerine kapılma ve yapmış olduğun hiçbir işi hafife alma! Zira bu, İslam dinine yardım ve müminlerin aralarında yükün paylaşılmasıdır.

22. Mücahidlerin Yazmış Olduğu Kitap ve Makalelerin İnsanlara Ulaştırılması

Allahın dinine katkıda bulunmanın ve İslam cihadına yardım etmenin bir diğer yolu da mücahidlerin yazmış olduğu kitap, broşür, makale vs. yazıların insanlara ulaştırılması için yollar aramaktır. Böylelikle insanları cihada teşvik etmiş ve İslam cihadına yardım etmiş olursun. Cihad sahalarından görüntülerin, içinde kahramanlık ve fedakârlıkların bulunduğu görsel veya sesli materyallerin insanlara ulaştırılmasıyla ya da internette yayınlanmasıyla cihada katkıda bulunulabilir. Bunun yanında esir Müslümanlara yapılan haksızlıklar ve zulümlerin yer aldığı görüntüler ve sesli haberlerin yayınlanmasıyla da mücahidlere yardım edilebilir ve katkıda bulunulabilir. Velhasıl hangi yolla olursa olsun mücahidlerin haberlerini, kahramanlıklarını ve fedakârlıklarını insanlara ulaştırmak, cihada katkıda bulunmaktır.

23. Mücahidlere Yardım Etmenin Gerekliliği Hususunda Fetvalar Vermek ve Bu Konudaki Fetvaları İnsanlara Ulaştırmak

Mücahidlere yardım etmenin gerekliliği hususunda fetva vermek, bütün İslam uleması üzerine vaciptir. Zira İslam cihadına katkıda bulunmaları için insanları; malları, canları ve dualarıyla cihada teşvik etmek, yardıma çağırmak bu ümmetin âlim sıfatına sahip olan kimseleri üzerine vaciptir. Aynı zamanda ilim talebeleri ve ilim konusunda kendisini yeterli görenlerin de bu konuda geri durmaları asla caiz değildir. Bununla birlikte şeyhlerin ve âlimlerin akrabaları ve yanlarında bulunan ilim talebelerinin de, hocalarını ve âlimleri bu konularda teşvik etmeleri ve konunun gerekliliğini anlatarak yardımcı olmaları gerekir. Rabbani bir âlim bu konunun gerekliliğini rahatlıkla kavrayabilir. Rabbani âlimler İslam tarihi boyunca İslam cihadının yanında yer almışlar, cihad ile yakından ilgilenmişler, insanları cihada teşvik etmişler ve elinden gelen hiçbir yardımı esirgememişlerdir. Bu konuda hiçbir kınayıcının kınamasından veya önlerine çıkan engelden korkmamışlardır. Nitekim bu konuda yakın zaman hicaz âlimlerinden Hamud bin Ugla eş-Şuaybî *(Rahimehullah)* örnek olarak verilebilir. Zira o, kendisine ait radyo ile mücahidlerin haberlerini saatlerce dinler, takip eder ve bu konuda kendisinden bilgi almak isteyen Müslümanlara cihad sahalarından haberler verirdi. Gerektiğinde bu konular üzerine siyasi yorumlar yaparak ve olayları Kur'an ve Sünnet ışığında değerlendirerek insanları aydınlatırdı. Her zaman mücahidlerden gelecek haberleri bekler ve onlara dua ederdi.

24. Mücahidlerin Haberlerini Aktaran ve Onlara Yardım Eden Âlimlerin Yanında Yer Almak ve Desteklemek

Tarih boyunca insan topluluklarını ve aynı şekilde İslam ümmetini ayakta tutan, duygularına tercüman olan ve sönmüş umutlarını canlandıranlar hep liderler ve âlimler olmuştur. Bu nedenle en çok saldırıya maruz kalanlar da onlardır. İslami cihad konusunda İslam ulemasının yanında olmak ve onları desteklemek her müminin üzerine vaciptir. Nitekim İslam uleması her zaman kâfir ve müşriklerin hedefi olmuştur. Kâfir ve Müşrikler onları köreltmeye ve kendi dinlerine ilhak etmeye çalışmışlardır. Bunun yanında müşrikler tarafından kendi şirk dinlerinin anlatılması ve yaşatılması için baskı ve zorlanmaya maruz kalmışlardır. Kâfirler İslam ulemasını susturmaya her zaman için büyük önem vermiştir. Bazen para, makam ve mevki ile satın alarak bazen de kafalarını karıştırıp bulandırarak âlimleri kendi saflarına çekmeye çalışmışlar ve maalesef bunda başarılı olmuşlardır. Ayrıca müşrikler, âlimlere İslam dininin sadece manevi bir din olduğunu, hayat tarzına ve sistemine karışmadığını anlatarak İslam dinini hayattan uzak tutmaya çalışmışlardır ve bunu telkin etmişlerdir.

Tarih boyunca müşriklerin saldırılarına aldırış etmeyen, İslam cihadının yanında yer alan ve Müslümanları cihada teşvik eden İslam uleması var olmuştur. Şeyhul İslam İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* bu âlimlerden birisidir. İbni Teymiyye, Müslümanların Tatarlarla yapmış oldukları savaşlarda Müslümanların yanında yer almış, bizzat savaşa katılmış ve Tatarlarla savaşmanın farziyetini haykırmıştır. "Vallahi! Mutlaka zafer elde edeceğiz" diyerek orduyu savaşa ve fedakârlığa teşvik etmiş ve bunun vucûbiyeti hakkında fetva vermiştir. Rabbani âlimlerin bir diğeri ise İbni Kudâme *(Rahimehullah)*'tır. Büyük İslam komutanı ve Kudüs'ün fatihi olan Selahaddin Eyyûbi'nin giriştiği savaşlarda

her zaman yanında bulunmuş ve bir asker olarak ordudaki yerini almıştır.

İşte bundan dolayı, her zaman İslam ulemasının yanında yer almak ve onları olup bitenden haberdar ederek İslam cihadına katkıda bulunmalarını sağlamak gerekir. İslam ulemasının kafalarını karıştıracak veya onları saptıracak etkenlerden uzak tutmak için gerekli olanların yapılması da bu konuda büyük önem arz eder. İnsanlara örnek olacak olanlar âlimlerdir. Şayet onlar ıslah edilirlerse bütün ümmet ıslah edilmiş olur. O nedenle bu konu çok büyük önem taşımaktadır.

Tarih boyunca bütün Rabbani âlimler mücahidlerin ve İslam cihadının yanında yer almışlar ve desteklemişlerdir. Bundan dolayı küfrün ilk yok etmek istediklerinin arasında yer almışlardır. Dolayısıyla İslam ulemasının korunması, İslam cihadının korunması demektir. Onları korumak ve başlarına gelebilecek kötülüklerden muhafaza etmek, her mümin üzerine vacip olan hususlardandır.

25. Cihada Fizikî Hazırlık

Kim cihada gitmeye azmetmiş ve niyet etmiş ise mutlaka bedensel olarak hazırlanması ve hazır olması gerekir. Zira cihad meydanları bedensel hazırlığı ve dayanıklılığı gerektirir. Bir kişinin zorlanmaması ve verilen görevleri yerine getirebilmesi için bu gereklidir. Uzun mesafeli yürüyüşler, koşular, ayakların hazırlığı oldukça önemlidir. Nitekim hiç kimse kardeşlerine yük olmamalı, onlara engel olmamalı ve kardeşlerini geri bırakmamalıdır. Ya da bir kimse yüzünden ağır hareket etme söz konusu olmamalıdır. Bedensel hazırlık, İslam'ın her zaman fertlerden istemiş olduğu gerekli hazırlıklar içerisindedir.

Yusuf el-Uyeyri *(Rahimehullah)* bu konu hakkında şöyle demektedir: "Bir müminin bedenen cihada hazır olması, hızlı ve uzun mesafe koşabilmesi, ağır yük taşıması ve zorlukları göğüs-

lemesi, cihad meydanlarındaki verimliliğinde en büyük etkendir. Nitekim müminin bu konularda hazır olması, önüne çıkabilecek engellerin aşılmasında ve düşmana etkili darbeler indirebilmesinde büyük rol oynar. Zira bir duvarı tırmanmak, hedefe ulaşmak için yüksek bir yere çıkmak veya çıkan bir engelin aşılması gibi şeyler bedenen hazır olmaya bağlıdır. Bir mümin, bu konularda hazırlıklı ise engelleri aşması kolay olur. Fakat bedenen hazır olmayan bir müminin bunları aşması ve kendisine verilen görevi yerine getirmesi zordur. Şüphesiz bir müminin bedensel olarak cihada hazır olması kadar önemli bir şey yoktur.

Cihad etmeye azmetmiş ve halis bir niyetle hazırlıkta bulunmuş olan mümin kardeşim! Sakın bu konuyu ihmal etme! Günümüz cihad hareketlerinin birçoğu şehir ve yerleşim birimlerinde vuku bulduğu için bedeni hazırlık oldukça önem arz eder. Kuvvetli mümin, zayıf müminden daha hayırlı ve Allah'a daha sevimlidir. Müminin kuvvetli olması ise bedeninin kuvvetli, dinç ve sportif olmasından geçer.

Yusuf El-Uyeyri *(Rahimehullah)* bedenin hazırlığı konusunda şu ölçüleri belirtmiştir: "Mücahid, en azından yetmiş dakika içerisinde hiç durmaksızın 10 km hızlı yürüyebilmeli, 13,5 dakikada 3 km.lik engelli parkuru tamamlamalı, 12-13 saniyede yüz metrelik mesafeyi koşabilmeli, 10 saat boyunca yürüyebilmeli, 20 kg.lık yük yüklenerek dört saatten az olmamak üzere yürüyebilmeli, hiç durmadan bir kerede 70 kere şınav, 100 kere de mekik çekebilmelidir."

26. Atıcılık ve Silah Kullanmayı Öğrenmek

Bir müminin pratik ve teorik olarak atıcılığı ve silah kullanmayı öğrenmesi sünnettir. Zira Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* birçok hadisinde bunu beyan etmiş ve teşvik etmiştir.

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

"Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırmak üzere kuvvet ve savaş atları hazırlayın! Allah yolunda sarf ettiğiniz her şey size haksızlık yapılmadan, tamamen ödenecektir." (8 Enfal/60)

Ukbe b. Amir *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* bir gün minbere çıktı ve bu ayeti okudu daha sonra "Şunu bilin ki kuvvet atmaktır, şunu bilin ki kuvvet atmaktır, şunu bilin ki kuvvet atmaktır"[41] buyurdu.

Bu vacibi, her akıl-baliğ ve gücü yeten erkek müminin yerine getirmesi gerekir.

Şeyhul İslam İbni Teymiyye *(Rahimehullah)* "Her müminin atıcılığı ve biniciliği mutlaka öğrenmesi gerekir. Zira bir vacip bir başka şeyin yerine getirilmesiyle tamamlanıyorsa o da vacip olur" demiştir.

Kuşkusuz bir mümin gücü yettiği halde atıcılığı ve biniciliği öğrenmiyorsa vacibi terk ettiğinden dolayı günahkâr olur. Maalesef günümüz müminleri basit ve geçici dünya hayatı için, basit bir mesleği öğrenmek uğruna ömürlerini tüketmekte ve hayatının büyük bir bölümünü harcamaktadırlar. Hâlbuki sonsuz ahiret hayatı için bir vacibi yerine getirmekten acizdirler.

Şeyhul İslam İbni Teymiyye *(Rahimehullah)*'a, atıcılığı öğrendikten sonra unutanın durumu hakkında sorulduğunda şöyle cevap verdi: "Elhamdülillah! Allah yolunda atıcılık, yaralamak ve öldürmek, Rabbimizin kitabında şöyle geçmektedir:

"Savaşta inkâr edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun! Sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın ve savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da fidye ile salıve-

[41] Müslim, Tirmizi, Ebu Davud ve İbni Mace.

rin! Allah dilemiş olsaydı, onlardan başka türlü öç alabilirdi. Bunun böyle olması, kiminizi kiminizle denemek içindir. Allah, kendi yolunda öldürülenlerin işlerini boşa çıkarmaz." (47 Muhammed/4)

"... And olsun ki Allah, elinizin ve mızraklarınızın ulaştığı avdan bir şeyle sizi dener. Bundan sonra kim haddi aşarsa ona elem verici azap vardır." (5 Maide/94)

"Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırmak üzere kuvvet ve savaş atları hazırlayın! Allah yolunda sarf ettiğiniz her şey size haksızlık yapılmadan, tamamen ödenecektir." (8 Enfal/60)

Ey müminler! Sizler kâfirlere karşı gücünüz yettiği kadar, gücünüzün yettiği kuvvet cinsinden hazırlık yapın! Demek ki bizler "Nasıl olsa Allah bizim yardımcımızdır" diyerek yatmayacağız. Gücümüz, kuvvetimiz neye yetiyorsa nereye kadar yetiyorsa o kadar hazırlık yapacağız. Biz gücümüzün yettiğinden sorumluyuz. Eğer kâfirlerin bizim ulaşamayacağımız şeyler elde etmişlerse, silah ve teknoloji yönünden bizden üstünler ise bu konuda herhangi bir hesabın içine girmeyeceğiz. Biz, bize düşen ve bizim hazırlayabileceğimiz kadar bir hazırlık yapmaktan sorumluyuz. Elde edebildiğimiz, imal edebildiğimiz kadarıyla bir hazırlık içinde olacağız.

Evet, böyle bir hazırlık içinde olacağız. Savaş için hazır bekleyen atlar bağlayacağız. Atlı süvarilerimiz olacak... Tabii ki bugün hızlı hareket eden mekanik zırhlı araçlar ve tanklar da bunun içine girmektedir. Böylece Allah'ın düşmanlarını, bizim düşmanlarımızı ve bir de Allah'ın bilip de bizim bilmediğimiz düşmanlarımızı yıldırma imkânını elde etmiş olacağız.

Evet, demek ki bu yaptığımız savaş hazırlıklarıyla hem bizim bildiğimiz hem de bizim bilmeyip de Rabbimizin bildiği

düşmanlarımızı korkutmuş olacağız. Tabii ki bildiğimiz açık düşmanlarımız olduğu gibi bizim bilemeyip Allah'ın bildiği münafıkça düşmanlık besleyenler de olabilecektir. Bu hazırlıklarımızla onların kalplerine de bir korku salmış olacağız. Bizim bu hazırlığımız düşmanlarımız için caydırıcı bir özellik taşıyacak, onların saldırganlığını kırılacaktır. Öyleyse barış için kuvvetli olmak zorundayız. Mümin hem iman yönünden hem cesaret yönünden hem de aktivitesiyle güçlü olmalıdır. Allah'tan başka hiç kimseden korkmadığı tüm çevresine göstermelidir.

Ukbe İbni Âmir *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Kim atıcılık öğrenir de sonra onu terk ederse bizden değildir (veya isyan etmiştir)."[42]

Ebu Hammad Ukbe İbni Âmir *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bir ok sebebiyle üç kimseyi cennete koyar: Hayır ve sevap umarak o oku yapan sanatkârı, bu oku Allah yolunda atanı, oku atana yardımcı olanı... Atıcılık ve binicilik öğreniniz! Atıcılık öğrenmeniz binicilik öğrenmenizden bana göre daha sevimlidir. Kim kendisine atıcılık öğretildikten sonra ondan yüz çevirirse, Allah'ın kendisine ihsan ettiği nimete karşı şükrünü terk etmiş ve küfrân-ı nimet etmiştir."[43]

Seleme İbni Ekva *(Radıyallahu Anh)* şöyle demiştir: "Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* atış müsabakası yapan bir topluluğa uğradı ve:

"Ey İsmail oğulları! Atınız... Çünkü babanız İsmail de atıcı idi"[44] buyurdu.

---

[42] Müslim, Ebu Davud, Nesâî ve İbni Mâce.

[43] Ebu Davud, Tirmizi ve Nesâî.

[44] Buhari ve İbni Mâce.

Eslem oğullarından bir cemaat ok atma müsabakası yaparlarken Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* yanlarına uğradı ve:

"Ey İsmail oğulları! Ok atınız! Sizin babanız da atıcı idi. Siz de atınız! Ben de Mihcen İbni Edra kolu ile beraberim" buyurdu. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* böyle deyince İbni Edrâ'nın muhalifi olan taraf ok atmaktan ellerini çektiler. Bunun üzerine Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Niçin atmıyorsunuz?" diye sordu. Onlar "Sen onlarla beraberken biz nasıl atarız? " dediler. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Haydi atınız! Ben hepinizle beraberim." buyurdu.[45]

Yukarıdaki her üç hadisin müşterek yönü Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in ok atmaya ve cihad hazırlığı yapmaya verdiği önemin ortaya konulmasıdır. Bir kere daha belirtelim ki ok atmak o günün şartlarında savaşın en etkili silahını iyi kullanmak ve bunun için önceden talimli olmak anlamına gelmektedir. Savaş araç ve gereçlerini kullanmayı ve harp sanatını öğrendikten sonra unutmak, ihmal etmek ve terk etmek ise asla hoş karşılanmamıştır. Bunun son derece yanlış ve hatalı bir davranış olduğunda İslâm âlimleri görüş birliği etmiştir. Sadece meşru bir özrü olanlar bunun dışında tutulmuştur. Özürsüz olarak terk edenlerin sorgulanabileceği ve hesaba çekilebileceği görüşünde olan âlimler vardır. Bu, zaruret halinde toplumun bütün fertlerinin cihada çıkma mecburiyetinde kalabileceklerini de hesaba katan büyük bir tedbirlilik ve üstün bir harp sanatı anlayışıdır.

Amr İbni Abese *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Kim Allah yolunda bir ok atarsa, onun bu hareketi bir köleyi azat etme sevabına denktir."[46]

---

[45] Buhari.

[46] Tirmizî, Ebu Davud, Nesâî, İbni Mâce.

"Siz hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'ı onarmayı, Allah'a ve ahiret gününe iman edip de Allah yolunda cihad edenlerin imanı ile bir mi tutuyorsunuz? Hâlbuki onlar Allah katında eşit değillerdir. Allah zalimler topluluğunu hidayete erdirmez." (9 Tevbe/19)

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah yolunda cihad edenler için Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* cennette yüz derece hazırlamıştır. Her derecenin arası yerle gök arası kadardır."[47]

Ebu Saîd el-Hudrî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Rab olarak Allah'a, din olarak İslâm'a, resul olarak Muhammed'e inanıp razı olan kimse cenneti hak eder." Bu söz Ebu Saîd'in çok hoşuna gitti ve "Ya Rasulallah! Bu sözü bana tekrarlasanız" dedi. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* sözünü tekrarladı ve daha sonra şöyle buyurdu:

"Bir başka haslet daha vardır ki, onun sayesinde Allah kulunu cennette yüz derece yükseltir. Her bir derecenin arası da yerle gök arası kadardır. O da Allah yolunda cihaddır, Allah yolunda cihaddır."[48]

Sehl İbni Sa'd *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah yolunda bir gün hudut nöbeti tutmak, dünyadan ve dünya üzerindeki şeylerden daha hayırlıdır. Sizden birinizin kamçısının cennetteki yeri, dünyadan ve dünya üzerindeki şeylerden daha hayırlıdır. Kulun, Allah yolunda akşamleyin veya sabah erken vakitteki yürüyüşü de dünyadan ve dünya üzerin-

---

[47] Buhari, Nesâî.

[48] Müslim, Nesâî.

deki şeylerden daha hayırlıdır."[49]

Selman *(Radıyallahu Anh)* Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'i şöyle buyururken işittiğini söylemiştir:

"Bir gün ve bir gece hudut nöbeti tutmak, gündüzü oruçlu gecesi ibadetli geçirilen bir aydan daha hayırlıdır. Şayet kişi bu nöbet esnasında vazife başında iken ölürse, yapmakta olduğu işin ecri ve sevabı kıyamete kadar devam eder. Şehid olarak rızkı da devam eder ve kabirdeki sorgu meleklerinden güven içinde olur."[50]

Fadâle İbni Ubeyd *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Hudutta Allah yolunda nöbet tutanlar dışında her ölenin ameli sona erdirilir. Hudutta nöbet tutarken ölenin yaptığı işlerin sevabı kıyamet gününe kadar artarak devam eder, kabirdeki imtihanda da güvenlik içinde olur."[51]

Osman *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Allah yolunda hudutta bir gün nöbet tutmak, başka yerlerde bin gün nöbet tutmaktan daha hayırlıdır."[52]

Yukarıdaki hadislerde geçen "ribât" kelimesinin çeşitli anlamları varsa da, bir cihad tabiri olarak bizim tercih ettiğimiz mana hepsini kapsayıcı bir özellik taşır. Ribât, Allah uğrunda savunma yapmak ve düşmanın hücumunu önlemek üzere bir yerde hazır vaziyette beklemektir. Müslümanları korumak maksadıyla Müslümanlarla kâfirler arasında oluşturulan müşterek hududa da aynı ad verilir. İslâm ülkesiyle gayr-ı Müslimlerin yaşadığı bir ülkenin sınırındaki hudut karakollarına da ribât denilir. Buralarda nöbet tutan mücahidler murabıt diye adlandırılır. Cihad için at besleme ve hazır bulundurmaya ribât denildiğini de görmekteyiz. Nitekim Kuran'da *"Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırmak üzere kuvvet ve savaş atları hazırlayın!" (8 Enfal/60)* buyrulur. İslâm âlimleri bu ayetten hareketle her çağın ihtiyacı olan silâhlara sahip olmanın, savaş araç ve gereçlerini üretmenin ve hazır bulundurmanın Müslümanların en temel görevlerinden biri olduğunu belirtirler.

[49] Buhari, Müslim, Tirmizî, İbni Mâce.

[50] Müslim, Tirmizî, Nesâî, İbni Mâce.

[51] Ebu Davud, Tirmizi.

[52] Tirmizi, Nesâî.

27. Yüzme ve Ata Binmeyi Öğrenmek

Şüphesiz yüzme ve binicilik kişinin bedenini zinde tutmasına vesiledir. Ayrıca binicilik her zaman ve her yerde lazım olabilecek bir vasıftır. Gerçi şu günümüzde vasıtalar değişmiştir. Fakat bugün çoğu yerde atlar halen iş görmektedir. Tabii ki bunun yanında diğer binitlerin ve araçların da sürülmesi ve kullanılması biniciliğinin kapsamına girer. Savaşlarda lazım olabilecek bütün araç ve gereçlerin öğrenilmesi bu konu ile ilgili olay ve hususlar içerisinde değerlendirilir.

Mekhul *(Rahimehullah)*'dan nakledilen bir rivayette Ömer *(Radıyallahu Anh)* Şamlılara yazmış olduğu bir mektupta "Çocuklarınıza yüzme öğretiniz, biniciliği öğretiniz!" diye öğüt vermiştir.

İbni Ömer *(Radıyallahu Anhuma)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

"Kıyamet gününe kadar atların alınlarına hayır düğümlenmiştir."[53]

Urve el-Bârikî *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu:

[53] Buhari, Müslim ve Ebu Davud.

"Kıyamet gününe kadar atların alınlarına hayır, yani ecir ve ganimet düğümlenmiştir."

Urve İbni Ca'd (veya Urve İbni Ebi Ca'd) Sahabe-i Kiramdandır. Ezd kabilesinin Bârik koluna mensup olduğu için el-Bârikî nisbesiyle anılır. Urve, cihad için pek çok at besleyen ve bir tek atı on bin dirheme satın almakla şöhret kazanan bir sahabedir. Tabiîn neslinden olan Şebîb İbni Garkade "Urve İbni Cad'ın evinde cihad maksadıyla bağlanmış yetmiş at gördüm" demiştir. Urve, Bağdat yakınlarında bir mekân olan Berâzirrûz'da murabıt idi. Daha sonra Kûfe'ye yerleşti. Onun Kûfe'nin ilk kadısı olduğu söylenmiştir. Osman *(Radıyallahu Anh)* tarafından Kûfe'den Şam'a sürülmüştür. Urve'nin hadisleri Buhari başta olmak üzere diğer meşhur hadis kitaplarında yer almaktadır.

Ebu Hureyre *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur:

"Kim Allah'a gerçekten inanarak ve vaadine gönülden bağlanarak O'nun yolunda cihad etmek için at beslerse, o atın yediği, içtiği, gübresi ve bevli kıyamet gününde o kimsenin sevapları arasında olacaktır."[54]

Rasûlullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in hadislerinde özellikle üzerinde durulan hayvan, attır. Çünkü at, Allah yolunda cihadın en önemli simgesidir. Atlar ile ilgili tavsiyeler, Allah yolunda cihadın yeryüzünde kıyamete kadar sürekli olacağının da bir ifadesidir. Fakat atın hizmet alanı ve insanlara faydası sadece bununla sınırlı değildir. Binit hayvanı olarak kullanılması, yük taşıma ve çift sürme özelliği onun değerini artıran sebeplerdir.

Hadislerde atların alınları ile kastedilen, alnına sarkan perçemidir. Atın alnı, bizzat atın kendisinden kinayedir. Hayrın atın alnında düğümlenmesi ise hayrın sanki düğümlenmiş gibi atlar-

[54] Buhari, Nesâî.

dan ayrılmazlığını ifade eder. Cihada çıkan insan ganimet elde eder ve dünyalık geçimini böylece temin etme imkânına kavuşur. Bu, hemen elde ettiği anlık hayırdır. Allah'ın dinini yayıp, yücelttiği için ise âhirette ayrıca ecir ve sevap kazanacaktır. Bu da kıyamet gününe tehir edilmiş hayırdır.

İnsanın Allah yolunda kullanmak ve hayır işlemek için sahip olduğu her araç gereci bu ana fikirden hareketle değerlendirmek mümkündür. Çünkü günümüzde cihadın vasıtaları değişmiştir. Bugünün şartlarında "Ben at ile cihada çıkacağım" demek gerçekçi bir yaklaşım olamaz. Nitekim cihad için at beslenilmesinden bahseden ayette düşmana karşı imkân nispetinde "kuvvet" hazırlamak öncelikle zikredilir. Çünkü kuvvet, her çeşit harp vasıtasını kapsayıcı bir ifadedir.

"Ey inananlar! Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar Allah'ın düşmanı ve sizin düşmanlarınızı ve bunların dışında Allah'ın bilip sizin bilmediklerinizi yıldırmak üzere kuvvet ve savaş atları hazırlayın!" (8 Enfal/60)

28. İlk Yardımı Öğrenmek

Cihada katkıda bulunmanın ve İslam dinine destekçi olmanın ve müminlerle omuz omuza olmanın bir başka yolu ise ilk yardım müdahalesini öğrenmek ve bu konu hakkında gerekli bilgi ve pratiğe sahip olmaktır. Böylelikle kırıklara sargı sarmak ve basit yaralara müdahale etmek, damardan iğne yapmak, zehirlenmelere karşı önlem almak ve zehirlenmelere karşı nelerin yapılacağı gibi konularda bilgi sahibi olmak gerekir. Bu gibi bilgilerin öğrenilmesi basit ve kolaydır. Nitekim bu bilgilere cihad sahalarında çok ihtiyaç duyulmaktadır.

29. Cihad Fıkhını Öğrenmek

Cihada ve mücahidlere yardım etmenin bir başka yolu ise cihad ile ilgili ahkâmın ve cihad fıkhının öğrenilmesidir. Nitekim cihad fıkhı cihad alanlarında her zaman bilinmesi gereken dinin

emirlerindendir. Ayrıca cihad fıkhının öğrenilmesi, münafıklara ve mürted kâfirlere reddiye verme ve iddialarını çürütme açısından çok önemlidir. Zira bilinçli, basiretli ve ilim sahibi bir mümin, ilimsiz ve bilgisiz bir müminden daha güzel cevap ve reddiyeler verebilir. Nitekim bu tür ilim adamlarının münafık ve kâfirlere karşı mükemmel bir şekilde karşı koyduğunu ve reddiyeler verdiğini bununla birlikte hakikati net ve anlaşılır bir şekilde Kur'an ve Sünnet'ten delillerle izah ettiğine sıkça şahid olmaktayız. Ayrıca cihad fıkhı ile alakalı diğer ilimlerin de öğrenilmesi gereklidir. Bir kimse bu alanda yazılmış olan kitaplardan faydalanarak kendini geliştirmelidir.

30. Mücahidleri Barındırmak ve Onlara Yardım Etmek

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"İman edip de hicret edenler, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla cihad edenler ve (muhacirleri) barındırıp yardım edenler var ya; işte onların bir kısmı diğer bir kısmının dostlarıdır. İman edip de hicret etmeyenlere gelince, hicret edinceye kadar size onların mirasından hiçbir pay yoktur. Eğer onlar din hususunda sizden yardım isterlerse, sizinle aralarında sözleşme bulunan bir kavim aleyhine olmaksızın (o Müslümanlara) yardım etmek üzerinize borçtur. Allah yapacaklarınızı hakkıyla görmektedir." (8 Enfal/72)

"İman edip de Allah yolunda hicret ve cihad edenler, (muhacirleri) barındıran ve yardım edenler var ya, işte gerçek müminler onlardır. Onlar için mağfiret ve bol rızık vardır." (8 Enfal/74)

Herkesin bildiği üzere mücahidler, her yerde kâfirler ve onların uşaklığını yapan kişiler tarafından takip edilmekte ve yakalanmaya çalışılmaktadır. Bu konuda mücahidlere yardım etmek, onlara sığınabilecekleri ve barınabilecekleri güvenli yerler temin

etmek, müminler üzerine vaciptir. Onlara ikram etmek ve ihtiyaçlarını gidermek bir kardeşlik görevi ve dinin her mümin üzerine yüklemiş olduğu bir sorumluluktur. Neye mal olursa olsun müminlerin bu sorumluluğu yerine getirmekleri gerekir. Bir müminin, kardeşini ortada bırakması ve ona yardım etmemesi asla düşünülemez, tasavvur dahi edilemez.

İslam'da kardeşliğin bir göstergesi olması açısından Ensar'ın ortaya koymuş olduğu yardımlaşma ve dayanışma her zaman anlatılmaya ve yaşanılmaya muhtaçtır. İbrahim b. Abdurrahman b. Avf *(Radıyallahu Anh)* şöyle demiştir:

"Muhacirler Medine'ye geldikleri zaman Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*, Abdurrahmân b. Avf ile Sa'd b. Râbî arasında kardeşlik kurdu. Sa'd b. Râbî, Abdurrahmân'a "Ben mal yönünden Ensâr'ın en zenginiyim. Malımı iki kısma böleyim. Benim iki kadınım var. Bak düşün! Onlardan hangisi senin hoşuna giderse onu bana söyle de ben onu boşayayım. Boşayacağım o kadının iddeti geçince sen onunla evlenirsin" dedi. Abdurrahmân b. Avf da Sa'd b. Râbî'ye "Allah ehlini ve malını sana mübarek eylesin! Sen bana ticaret yapılan çarşınızı göster" dedi"

Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu: "Hiçbiriniz kendisi için sevdiği şeyi kardeşi için de sevmedikçe (gerçek) mümin olamaz."[55]

Yine Enes *(Radıyallahu Anh)*'dan rivayet edildiğine göre Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurdu "Muhammed'in canı kudret elinde olan Allah'a yemin olsun ki hiç biriniz hayır konusunda kendi nefsi için sevip hoşlandığı şeyi mümin kardeşi için de sevmedikçe (gerçek) mümin olamaz."[56]

---

[55] Müttefekun Aleyh.

[56] Müslim, Tirmizi.

31. Kâfirlere Buğz ve Düşmanlık Etmek

Şüphesiz kâfirlere buğz etmek ve onları düşman edinmek İslam akidesinin aslı ve özüdür. Bunun yanında müminlere savaş açanlar, eziyet edip zulmeden kâfirlere karşı düşmanlık daha şiddetli olmalıdır. Maalesef günümüz Müslümanlarında bu düşmanlık neredeyse tamamen kaybolmuştur. Kâfir ve mürtedlere karşı düşmanlığın yerini, dostluk ve kardeşlik almıştır. Böylelikle insanlar, İslam akidesinin özünden tamamen uzaklaşmışlardır.

"Ey iman edenler! Kâfirlerden yakınınızda olanlara karşı savaşın! Onlar sizde bir sertlik bulsunlar. Biliniz ki Allah, muttakilerle beraberdir." (9 Tevbe/123)

32. Müslüman Esirleri Kurtarmak

Kuşkusuz bir müminin, mücahid kardeşlerine yapacağı yardımlardan bir tanesi de esir düşmüş mücahidlerin kurtarılmasıdır. Bir müminin esir düşmesi durumunda diğer müminlerin onu kurtarması vaciptir. Kâfirlerin eline esir düşmüş müminler; savaşarak, fidye vererek ya da bunların dışında yapılması gereken bir şey varsa onu yerine getirerek kurtarılmalıdırlar. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Esiri kurtarın, açı doyurun ve hastayı ziyaret edin!"[57] diye emretmiştir.

Ebu Cuhayfe *(Radıyallahu Anh)* kanalıyla gelen bir rivayette Hz. Ali *(Radıyallahu Anh)*'a yanında Allah'ın kitabının dışında vahiyden bir şey olup olmadığı soruldu. Bunun üzerine Ali *(Radıyallahu Anh)* şöyle cevap verdi: "Katilin, maktulün akrabalarına diyet ödemesi, Müslüman esirin kurtarılması ve Müslümanın kâfire karşılık öldürülmemesi (vardır)"

İbni Abbas *(Radıyallahu Anhuma)*, Ömer *(Radıyallahu Anh)*'dan naklettiği bir rivayette Müşriklerin elinde bulunan bütün Müslümanların, Bey-tül maldan mal verilerek serbest bırakılmaları gerektiğini bildirir.[58]

[57] Buhari.

Endülüs Emiri Hakem b. Hişam zamanında Müslüman bir kadın kâfirler tarafından esir alınır. Bu kadının hapishanedeki kurtarılma çığlıkları ve yardım isteği Emirin kulağına kadar gelir ve bu çok ağrına gider. Hemen hazırlıklara başlayarak ordusuna emir verir. Hicri 196 senesinde Müslüman kadının esir tutulduğu belde, İslam ordusu tarafından kuşatılır ve büyük kayıplar verdirilir. Aynı zaman da birçok esir ve ganimetler elde edilir. İslam ordusu Müslüman esir kadını kurtararak Kurtuba'ya muzaffer bir şekilde döner.

Mansur b. Ebi Amir gerçekleştirmiş olduğu yüzlerce savaştan birisini daha başarıyla sona erdirdikten sonra Kuzey Endülüs'ten dönüşünde Kurtuba şehrine girmek üzereyken önüne bir kadın çıkar ve oğlunun Hıristiyanların elinde esir olduğunu ve oğlunun mutlaka savaşılarak ya da fidye verilerek kurtarılması gerektiğini söyler. Emir Mansur, Kurtuba şehrine girmekten vazgeçer ve ordusu ile birlikte Müslüman esirin bulunduğu şehre yönelir. Nitekim İslam ordusu Müslüman esiri kurtarıncaya kadar savaşır ve esiri kurtarır. Daha sonra Endülüs'e geri döner. Yüce İslam tarihi bunlar gibi daha birçok kahramanlıklara şahitlik etmiştir.

"İslam şeraitinde esir Müslümanların kâfirlerin elinden kurtarılmasının gerekliliği hakkında birçok mütevatir delil ve İslam ümmetinin ittifakı vardır."[59]

[58] İbni Ebi Şeybe.

[59] Süleyman Ulvan, Esirler Kitabı.

33. Müslüman Esirlerin Durumlarını Yakından Takip Etmek ve Haberlerini Yaymak

Cihad meydanlarında cihad eden mücahidlerin haberleri az da olsa insanlara ulaşmaktadır. Onların kahramanlıkları, cesaretleri, fedakârlıkları (yeterli olmasa da) bir şekilde insanlara ulaştırılmaktadır. Fakat kâfirlerin ellerine esir düşmüş garip Müslümanların hallerini anlatacak, sıkıntılarını kamuoyuyla paylaşacak ve duyuracak kimseler oldukça azdır. Hatta bazen unutulurlar ve onların durumları, Müslümanların akıllarının ucundan dahi geçmez. Bazen ise esir Müslümanları kâfirlerin elinden kurtarmanın gerekliliği bile unutulur. Şüphesiz onların esareti, tüm Müslümanların esaretidir. Çünkü onların davaları bütün Müslümanların davasıdır. Esir Müslümanların haberlerinin insanlara ulaştırılması, durumlarının ve sıkıntılarının iletilmesi, İslam cihadına ve mücahidlere yapılacak büyük bir yardımdır.

34. Elektronik Cihad

İnternet üzerinde bu deyim oldukça yaygınlaşmış ve cihada katkıda bulunmak isteyen samimi müminlerin dertlerini paylaştığı ve cihada katkıda bulunmak için çaba gösterdikleri bir alan haline gelmiştir. Nitekim İslami sitelerde mücahidler müdafaa edilmekte, savunulmakta haklılıkları anlatılmakta ve mücahidlerin insanlara ve Müslümanlara ulaştırmak istedikleri haberler bu vesile ile duyurulmaktadır. Müminler, kendi sitelerini kurarak ve küfrün propagandasını yapan siteleri çökerterek bu alanda İslami cihada katkıda bulunabilirler. Müslümanların sanal ortamda İslam cihadına katkıda bulunabilmesinin birçok yolu vardır. Bunlardan bazıları:

* Bu işlerden anlayan üç- dört kişi bir araya gelip aralarında emir tayin ederek bir site kurup cihad haberlerini insanlara ulaştırabilirler.

* Bazı sitelere üye olarak takma isimler kullanarak mücahidlerin haberlerini insanlara ulaştırılabilirler.

* İslami olmayan sitelere girip oradaki insanları İslam'a davet edebilir ve cihad meydanlarından haberler aktarabilir.

* Uygun siteler seçilerek orada cihadın fazileti, cihada teşvik, mücahidlerin haklılıkları ve haberleri paylaşılabilir.

* Siteye girenlerle iletişim kurularak davanın haklılığı ve cihadın gerekliliği anlatılabilir.

* Mürted ve müşriklere reddiyeler sunmak amacıyla siteler kurulabilir.

Site çökertme yönteminin de cihada ve mücahidlere katkıda bulunduğu tartışılamaz. Zira İslam'a ve mücahidlere saldıran, hakaret eden, reddiyeler verenlerin siteleri çökertilebilir ve böylece Allahın dinine yardımcı olunabilir. Bu gibi bir yeteneğe sahip olanlar asla geri durmamalı ve ihmalkârlık etmemelidirler. Nitekim artık savaşlar ve mücadelelerin verildiği yerlerden birisi de elektronik ortamlar olmuştur. Bir mümin bu sahayı kâfirlere bırakmayarak ve onlara darbeler indirerek cihad eden kardeşlerine destekçi olabilir. Nitekim bu konuda hiçbir bilgisi olmayan bir müminin sırf kâfirlere karşı mücadele etme niyetiyle gerekli bilgi ve beceriyi öğrenmesi ve buna azmetmesi, o kişinin samimiyetini ve azmini gösterir.

35. Müşriklerle Mücadele Etme ve Onları Zayıf Düşürmek

Kuşkusuz bir mümin, şer'i bir özür sahibi olarak kâfirlerin ve müşriklerin içerisinde yaşamak zorunda kalmış ise dinlerinin batıllığını anlatarak onlarla mücadele edebilir. Yahut Nuaym İbni Mesud *(Radıyallahu Anh)*'ın Hendek savaşında Beni Kureyza'ya yaptığı gibi onları oyuna getirerek zayıf düşürebilir ya da Firavun'un yanında imanını gizleyen mümin misali hareket edip yeri geldiğinde müşriklere darbe indirebilir.

“Firavun ailesinden olup da inandığını gizleyen bir adam dedi ki: "Rabbim Allah'tır diyen bir adamı mı öldüreceksiniz? Oysa size Rabbinizden belgelerle gelmiştir. Eğer yalancıysa, yalanı kendisinedir. Eğer doğru söylüyor ise sizi tehdit ettiklerinin bir kısmı başınıza gelebilir. Doğrusu Allah, aşırı yalancı kimseleri doğru yola eriştirmez." (40 Mümin/28)

Ancak bu konuda dikkat edilmesi ve sürekli göz önünde bulundurulması gereken önemli bir husus kâfirlere yardım etme ve destekçi olmaktan sakınmaktır.

“Müminler, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler! Kim böyle yaparsa Allah katında bir değeri yoktur. Ancak onlardan sakınmanız hali müstesnadır. Allah sizi kendisiyle korkutur, dönüş yalnız O'nadır.” (3 Ali İmran/28)

Kâfirlerle dostluk ilişkisi kurmak haramdır. Allah’ı ve Allah’ın dostları olan müminleri bırakıp da ister Yahudi olsun, ister Hıristiyan olsun, ister müşrik ya da ateist olsun fark etmez kâfirlere velâyetle yaklaşan, onların velâyetleri altına giren, onların aldıkları kararları uygulamadan yana bir tavır sergileyen insanların imanları zamanla nifaka dönüşür. Allah’a teslimiyetleri kaybolur ve Allah ile olan ilişkilerini kopar. Çünkü Allah düşmanı kâfirlerin velâyetini kabul etmek, onlarla birlikte oturup kalkmak, onların İslâm’a ve Müslümanlara karşı olan saldırılarında yanlarında olup onları desteklemek ve kâfirlere içten içe sevgi beslemek iman ile asla bağdaşmaz. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmuştur:

“İçinizden onları (Yahudileri ve Hıristiyanları) dost tutanlar, onlardandır.” (5 Maide/51)

36. Çocukları Cihad ve Cihad Ehlini Sevme Üzerine Eğitmek ve Yetiştirmek

Şüphesiz çocuklarımız geleceğin mücahidleri, önder ve öncüleridir. Ailelerimizin ve çocuklarımızın cihadı ve cihad ehlini sevmeleri oldukça önemlidir. Allah yolunda canı feda etmenin ve şehadetin yüce bir mertebe olduğu, şehidin ahirette çok özel muamelelerle karşılanacağı anlatılarak yetiştirilen nesiller ileride anne ve babasına Allah’a itaat konusunda yardımcı olabilir.

Ayrıca bu şekilde yetiştirilmiş ve büyütülmüş çocuklar, mücahidleri barındırma ve sahip çıkma hususunda yardımda bulunacaklardır. Bununla birlikte böyle bir terbiye üzerine yetişmiş bir evlat, babasına özenecek ve babasının sürdürmüş olduğu davayı savunacak ve destekleyecektir. Aynı şekilde şehid olmuş bir babanın, yolunu takip edecek ve geride kalmış aileye veya yetim kalmış kardeşlerine destekçi olacak, bu konuda onları da teşvik edecek ve kendisi de babasının yolunu takip edecektir. İslam tarihinde bunun örnekleri çoktur. İşte Abdullah b. Zübeyr *(Radıyallahu Anh)* küçük yaşta bir çocuk olmasına rağmen babası ile savaşlara katılır, yanında ok veya kalkan taşıyarak savaşçılara yardım eder ve ilaç malzemesi taşıyarak yaralılara yardımcı olurdu. Bir çocuk ne üzere yetiştirilirse ileride mutlaka yetiştirilmiş olduğu şeyi benimser. Bu konu oldukça önemlidir. Maalesef günümüz çocukları bu tür bir eğitimden oldukça uzaktadırlar. Dolayısıyla Müslümanların bu konuya önem vermeleri ve üzerine hassasiyetle eğilmeleri gerekmektedir.

Müslümanların çocuklarına cihadı ve mücahidleri sevdirmek için yapması gereken şeyler:

* Çocuklarına Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*’in savaşlarını ve siyerini öğretmelidirler.

* Sahabeleri ve Tabiin’i konu alan siyer kitapları ve İslam tarihindeki savaşlarının anlatıldığı kitaplar çocuklara okutulmalıdır.

* Mücahidlerin ses kayıtları ve videoları çocuklara dinletilip izletilerek cihadı ve cihad ehlini sevmeleri sağlanabilir.

* İslam Tarihi boyunca gelmiş geçmiş kahraman ve yiğit kıssaları anlatılarak ve cihaddan bahseden vaaz ve sohbetler dinleterek çocukların cihadı ve mücahidleri sevmeleri sağlanabilir.

Ayrıca çocuklarımıza mücahidlerin önde gelen liderlerinin ve kahramanlarının isimlerini vermek, onların cihadı ve mücahidleri sevmeleri ve bu inanç üzere yetiştirilmelerinde etkin bir rol oynamaktadır.

37. Lüks ve İsrafı Terk Etmek

Müslümanların lüks bir yaşantıdan ve israftan kaçınmaları, kendilerinin cihada hazır olmaları, cihada ve mücahidlere yardımda bulunmaları konusunda etkili bir rol oynar. "Rahat hayat (cennet), rahat bir hayat yaşayarak elde edilemez." Bu konuda Abdullah Azzam *(Rahimehullah)* şöyle demektedir: "Lüks bir yaşantı cihadın düşmanıdır."

Lüks bir hayatın mümin için zararları oldukça çoktur. Bu zarar, ya yaşadığı dönemde ya da ileriki bir zaman da kalbin katılaşması, dünyaya, dünya ziynetine meyil etme, kibir ve kendini beğenme, dünya ehlini sevme ve ölümden korkma gibi hastalıklarla ortaya çıkar. Aynı zamanda lüks bir yaşantının zararları, cihad ehlini sevmeme, cihaddan kaçma, haktan uzaklaşma hatta hakkı kabul etmeme ve dine karşı çıkmakla kendini gösterir.

Lüks bir yaşantı, İsfehanî *(Rahimehullah)*'ın da bildirdiği gibi bolluk ve nimetler içinde yaşamaktır. Lüks bir yaşantı, aşırılıktır ve birçok ayette kınanmış ve zemmedilmiştir.

"Biz hangi ülkeye bir uyarıcı göndermişsek oranın varlıklı ve şımarık kişileri "Biz, size gönderilmiş olan şeyi inkâr ediyoruz" demişlerdir. (34 Sebe/34)

"Senden önce de hangi memlekete uyarıcı göndermişsek

mutlaka oranın varlıklıları: "Babalarımızı bir din üzerinde bulduk, biz de onların izlerine uyarız" derlerdi." (43 Zuhruf/23)

"Sizden önceki nesillerin ileri gelenleri, yeryüzünde bozgunculuğa engel olmalı değil miydiler? Onlardan kurtardıklarımız pek azdır. Zulmedenler kendilerine verilen refahın peşine düştüler. Zaten günahkâr idiler." (11 Hud/116)

"Çünkü onlar (Ashab-ı Şimâl) bundan önce dünyada, nimet içerisinde bulunurlar iken büyük günah işlemekte direnir dururlardı." (56 Vakıa/45,46)

Rahat ve lüks bir yaşantı rabbimizin kitabında her zaman kınanmış ve yerilmiştir. Kimse bu sözlerimizden bizlerin malı ve mülkü değersiz gördüğümüzü anlamamalıdır. Zira mal, savaşın bel kemiği ve hayatın vazgeçilmezidir. Fakat bizim değinmek istediğimiz şey; müminlerin israftan ve lüks bir hayat yaşamaktan kaçınması ve özellikle de cihad ehlinin ve cihad etmeyi gönlünden geçirenlerin bundan uzak durmasıdır. Nitekim bizler bu tür bir yaşantıya sahip olup da cihad sahalarına gelenlerin halini gördüğümüz ve onların yaşadıkları sıkıntılara ve birçoğunun dayanamayıp memleketlerine geri döndüklerine şahitlik ettiğimiz için bu konuda da uyarıda bulunmayı uygun gördük.

Sen değerli kardeşim! Bu anlattıklarımıza sahip olan Müslümanlara baktığında bu sözlerimizin ne kadar yerinde ve doğru olduğunu mutlaka göreceksin ve bize hak vereceksin.

"Ey inananlar! Sizi, mallarınız ve çocuklarınız Allah'ı anmaktan alıkoymasın! Böyle olanlar hüsrana uğrayanlardır." (63 Münafikun/9)

"Doğrusu mallarınız ve çocuklarınız sizin için bir imtihandır. Büyük mükâfat ise Allah katındadır." (64 Teğabûn/15)

İbni Haldun *(Rahimehullah)* "Mukaddime" adlı değerli eserinde bu konu hakkında uzunca bir bab açmış ve lüks ve refahın

devletlerin yok olmasında ne kadar büyük rol oynadığını anlatarak lüks içindeki bir yaşantının nelere meal olabileceğini güzelce izah etmiştir. Aynı zamanda zor ve kanaatkâr bir yaşantıya sahip olmanın da düşmanlara karşı galebe çalmada ne derece tesirli olduğunu uzun uzadıya açıklamıştır.

38. Düşman Mallarını Boykot Etme ve İnsanları Buna Teşvik Etme

Bu konu da şeyh Hamud bin Ugla eş-Şuaybi *(Rahimehullah)*'ın açıklamalarını aktararak yetineceğiz:

Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

"Muhammed Allah'ın elçisidir. Onun beraberinde olanlar, inkârcılara karşı sert, birbirlerine karşı merhametlidirler." (48 Fetih/29)

"...müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün! Onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin!" (9 Tevbe/5)

"Allah, müminleri (şu) bulunduğunuz durumda bırakacak değildir. Sonunda murdarı temizden ayıracaktır. Bununla beraber Allah, size gaybı da bildirecek değildir. Allah, peygamberlerinden dilediğini seçip, ona gaybı bildirir. O halde Allah'a ve peygamberlerine iman edin! Eğer iman eder ve takva sahibi olursanız sizin için çok büyük bir ecir vardır." (3 Ali İmran/179)

"Ey iman edenler! Sizden kim dininden dönerse bilsin ki Allah, yakında öyle bir toplum getirir ki Allah onları sever, onlar da Allah'ı severler. Müminlere karşı yumuşak, kâfirlere karşı da onurlu ve şiddetlidirler. Allah yolunda cihad eder ve hiçbir kınayıcının kınamasından da korkmazlar." (5 Maide/54)

"Müminler, müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler! Kim böyle yaparsa Allah katında bir değeri yoktur." (3 Ali İmran/28)

Kuşkusuz düşmana karşı verilen cihadda her vaktin ve her dönemin kendine özgü savaş araç-gereçleri olmuştur. Tarih boyunca müminler, düşmanlarını hezimete uğratmak, zayıflatmak için farklı yollar takip etmişler ve bunun mücadelesini vermişlerdir.

İmam Şevkani *(Rahimehullah)* bu konu hakkında şunları söyler: "Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bizlerden kâfirleri her hangi bir şekilde öldürmemizi emretmiş bunun şekli ve keyfiyeti hakkında sorumlu tutmamış ve bunu müminlerin tercihine bırakmıştır."[60]

Ayrıca bu söz, rabbimizin *"...müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün! Onları yakalayın, onları hapsedin ve onları her gözetleme yerinde oturup bekleyin!" (9 Tevbe/5)* ayetine de muvafıktır:

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* düşmana karşı cihad etme ve zayıflatmada farklı yöntemler kullanmıştır. Onları ekonomik yönden zayıflatma ve ambargo altına alma da bu yöntemlerden birisidir. Günümüzde bu yöntem "Ekonomik Boykot" diye isimlendirilmektedir. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in düşmanlarına karşı uyguladığı ekonomik ambargo, kuşatma ve boykot örnekleri şunlardır:

— İslam'da gönderilen ilk öncü birliklerin ve seriyyelerin hatta Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in bizzat katılmış olduğu ilk gazve hedefi; Müşriklerin kuzeyden Şam'a, güneyden de Yemen'e olan ticaret yollarını ve alış verişlerini keserek onları zayıf düşürmek ve kıskaca almaktı. Bu, Mekkeliler için gerçekten çok önemli bir tehlike ve büyük bir darbe idi.

— Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'in, Yahudilerden Nadir oğullarını kuşatma altına alınarak onlara zor ve sıkıntılı günler yaşatması, bir ekonomik kuşatma örneğidir. Bu olay Sahih-i Müslim'de şöyle geçmektedir: "Beni Nadir, Rasulullah

[60] Es-Seylül Cerrar, 4/534.

(Sallallahu Aleyhi ve Sellem) ile yapmış olduğu anlaşmayı bozduğundan dolayı Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* onları kuşatma altına almış, hurmalıklarını kesmiş ve yakmıştır. Nitekim bir elçi göndererek mutlaka kalelerinden çıkmak zorunda kalacaklarını kendilerine haber vermiştir. Nihayet ekonomik ambargo ve kuşatma yüzünden kalelerinden çıkmak zorunda kalmışlardır. Daha sonra bu konu hakkında *"İnkârcı kitap ehlinin yurtlarında hurma ağaçlarını kesmeniz veya onları gövdeleri üzerinde ayakta bırakmanız hep Allah'ın izniyledir. Allah yoldan çıkanları böylece rezilliğe uğratır." (59 Haşr/5)* ayeti nazil olmuştur."

— Mekke'nin fethedilmesinden sonra gerçekleştirilen Taif kuşatması da bir başka Ekonomik Boykot örneğidir. Bu olayı Buhari ve Müslim, sahihlerinde zikredilmişlerdir. Ayrıca İbni Kayyim "Zadul Mead", İbni Sa'd ise "Tabakat" adlı eserinde tafsilatlı bir şekilde anlatmıştır. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* Sakif kabilesinin üzüm bağlarını kestirmiş ve yaktırmıştır. Bu da gerektiğinde kâfirleri korkutmak, zayıf düşürmek ve aciz bırakmak için ağaçlarının yakılmasının ve kesilmesinin caiz olduğunu göstermektedir.

— Ekonomik boykot konusunda başka bir örnek ise Sümâme b. Usal *(Radıyallahu Anh)*'ın kıssasıdır. Hicretin altıncı yılında Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'ın huzurunda Müslüman olduktan sonra "Ya Rasulallah! Ben umre yapmak için giderken süvariler beni yakalamıştı. Şimdi ne buyuruyorsunuz?" diye arz etti. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* kendisini dünya ve âhiret saadetiyle müjdeleyip, umresini yapmasını emretti. Sümâme *(Radıyallahu Anh)* Mekke'ye telbiyeler getirerek girmişti. Bunun üzerine müşrikler onu yakaladılar ve neredeyse boynunu vuracaklardı. Tam o sırada müşriklerden birisi "Bırakın onu! Siz yiyecekleriniz hususunda Yemâme halkına muhtaçsınız. Eğer ona bir şey olursa hepimiz aç kalırız" dedi. Bunun üzerine müşrikler Sümâme'yi serbest bıraktı. Müşriklerden birisi "Demek sen, dinden çıktın ha!" deyince Sümâme *(Radıyallahu Anh)* "Hayır, ben dinden çıkmadım. Bilakis hak din olan İslâmiyeti kabul ettim. Muhammed *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'i ve O'nun getirdiklerini tasdik ettim. Vallahi bundan sonra Allah'ın Rasûlünden izinsiz buğday alamayacaksınız. Siz ona tâbi olmadıkça Yemâme'den faydalanamayacaksınız!" yanıtını verdi. Sümâme umresini yaptıktan sonra Yemâme'ye gitti. Yemâme halkının Mekke'ye erzak göndermelerine mâni oldu ve bu sebeple müşrikler çok büyük sıkıntıya düştüler. Bu olay da göstermektedir ki Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* ambargoyu onaylamış ve bir şey dememiştir.

Yukarıda anlatmış olduğumuz her bir delil, kâfirlere ambargo ve ekonomik boykot uygulayarak cihad etmenin her zaman ve her yerde meşru olduğuna ve delalet etmektedir. Kâfirlere ekonomik boykot uygulamak, dinin asıllarından bir asıldır. Bu yöntem, Allahın dinine yardım etme ve cihada katkıda bulunma konusunda günümüz Müslümanlarının kolaylıkla uygulayabilecekleri bir mücadele şeklidir. Bu yöntem her zaman etkili olmuş ve meyvesini vermiştir.

Rabbimiz *"...gücünüz yettiğince Allaha karşı takvalı olun!"* buyurur. İslam cihadının önderleri kâfirlerle, müşriklerle ve mürtedlerle olan savaşlarında ambargo ve ekonomik kuşatmanın gerekliliği üzerinde ısrarla durmaktadırlar. Çünkü bu yöntem onları zayıf düşürme ve aciz bırakma noktasında her zaman tesirli olmuştur. Nitekim günümüz Müslümanları, şayet kâfirlerle silahlı mücadele ve cihad etme gücüne sahip değillerse bile en azından kâfirlerin mallarını satın almamak ve boykot etmek ellerinden gelebilir. Enes b. Malik *(Radıyallahu Anh)* kanalıyla gelen bir hadiste "Mallarınız, elleriniz ve dilleriniz ile kâfirlere karşı cihad edin!"[61] emredilmektedir.

---

[61] Ebu Davud, Ahmed.

Rabbimiz kâfirlerle, müşriklerle ve mürtedlerle savaşmanın gerekliliği üzerinde devamlı durmakta ve bu konuda sabretmeye ve Müslümanları birbirlerine sabrı tesviye etmeye teşvik etmekte ve bu konuda tembelliğe ve gevşemeye kapılma konusunda uyarmaktadır.

"Ey iman edenler! Sabredin, düşmanlarınıza karşı sebat gösterin, nöbet bekleşin ve Allah'tan gereğince korkun ki, kurtuluşa eresiniz." (3 Ali İmran/200)

Müminler mücadelelerinde asla gevşememeli ve tembelliğe kapılmamalıdırlar. Bu dava Allah *(Subhanehu ve Tealâ)*'nın davasıdır. Cennet, Allah'ın cennetidir. Kim cenneti arzuluyor ise cennetin sahibinin dinine sahip çıksın ki, cennete girebilsin. Hiç şüphesiz zaferler, sabır ile birlikte gelir. Bunu hiçbir zaman unutmamak gerekir.

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Müminler bir duvar gibidirler, birbirlerine destekçi olurlar" buyurmuştur.

Şüphesiz yeryüzünün birçok bölgesinde İslami cihad halen devam etmekte, kâfirlere karşı verilen savaş onca engelleme ve sıkıntıya rağmen her gün daha da kuvvetlenerek genişlemektedir. Bu konuda her mümin üzerine düşen görevi yerine getirmek ve mümin kardeşlerine elinden gelen desteği vermek zorundadır. En azından kâfirlerin mallarını boykot ederek onları zayıf düşürmeye çalışmalı ve bu şekilde cihad meydanlarında olan kardeşlerine yardımcı olmalıdır.

"Sen onların milletlerine tabi olmadıkça ne Yahudiler, ne de Hıristiyanlar senden asla hoşnut ve razı olmayacaklardır. De ki, gerçekten de Allah'ın hidayeti, hidayetin ta kendisidir." (2 Bakara/120)

39. Müslümanlarla Savaşan Düşman Devletlerinin İş ve İnsan Gücünü İstihdam Etmemek

Bu konu da yukarıda anlatmış olduğumuz düşman mallarını boykot etme ve ekonomik ambargo uygulama kapsamında değerlendirilmelidir. Nitekim düşmanların özellikle de bizimle savaş halinde olanların mühendis, teknisyen, mimar, doktor gibi uzmanlarını istihdam etmemek gerekir. Rabbimizin fazlı ve keremiyle günümüzde Müslümanların kâfirlere ihtiyaçları yoktur. Çünkü müminlerde her zaman ve her yerde hayır ve bereket vardır. Müminler içerisinde her işin üstesinden gelebilecek insanlar çok şükür mevcuttur. Zira kâfirlere vereceğimiz maaş ve paraların bir kurşun olarak bize dönmesi kaçınılmazdır.

"...İnanan bir köle, hoşunuza gitmiş olsa da müşrik bir erkekten daha iyidir." (2 Bakara/221)

Rabbimizde bu yapmış olduğumuz çalışmayı İslam cihadına katkıda bulunmanın kırkıncı vesilesi olarak kabul buyurmasını ve bunun karşılığında bize rahmet etmesini, cihada bizzat katılmamıza vesile olmasını cenabı Allahtan dileriz.

Allah Yolunda Cihadı Terk Etmenin Kötü Sonuçları

Yukarıda cihadın fazileti ve kazandırdıkları konusunda bilgi verilmeye çalışılmıştı. Bu bölümde ise cihadı veya cihada hazırlığı terk etmenin kötü sonuçları ve bunun neticesinde dünya ve ahirette karşımıza çıkacak zarar ve tehlikelerin neler olduğunu Şeyh Abdulaziz (*Hafizahullah*)'ın dilinden nakledeceğiz.

Şüphesiz farz-ı ayn olan cihadı terk etmek ilim ehline göre büyük günahtır.

İbni Hacer el-Heytemi *(Rahimehullah)* "Zevacir" adlı kitabında şöyle demiştir:

"Büyük günahlardan üç yüz doksan ikinci günah şudur: "Kâfirler İslam diyarına girmişler ve bir mümini esir almışlarsa ve o müminin kurtarılması mümkün ise ya da insanlar cihadı tamamen terk etmişlerse yahut bir bölge Müslümanları kâfirlerin saldırabileceği gedikleri kapamamışsa ve bu sebeple düşman orayı istila etmişse, işte o vakit cihad farz-ı ayn hükmünü alır."

İşte bundan dolayı cihadı ve cihada hazırlık yapmayı terk etmek, münafıklık alameti olmuştur. Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* "Kim gazve yapmadan veya gaza yapmayı temenni

etmeden ölürse nifaktan bir şube üzerine ölmüş olur"[62] buyurmuştur.

Ayrıca Rabbimiz cihadı terk etmenin, Ahiret inancının olmaması ya da zayıf bir inanca sahip olmanın belirtisi olduğunu şöyle bildirmektedir:

> *"Allah'a ve ahiret gününe inananlar, mallarıyla, canlarıyla savaşmak istediklerinden ötürü geri kalmak için senden izin istemezler. Allah sakınanları bilir. Ancak Allah'a ve ahiret gününe inanmayan, kalpleri şüpheye düşüp şüphelerinde bocalayan kimseler senden izin isterler. Eğer savaşa çıkmak isteselerdi bir hazırlık yaparlardı. Ama Allah davranışlarını beğenmedi de onları alıkoydu. "Oturanlarla beraber oturun!" denildi." (9 Tevbe/44-46)*

Cihadı Terk Etmek Büyük Bir Günahtır

Cihadı terk etmek, kişinin kendisini dünyada ve ahirette Allah'ın gazabına maruz bırakması demektir.

> *"Eğer (gerektiğinde savaşa) çıkmazsanız Allah sizi pek elem verici bir azap ile cezalandırır ve yerinize sizden başka bir kavim getirir. Siz (savaşa çıkmamakla) O'na hiçbir zarar veremezsiniz. Allah, her şeye kadirdir." (9 Tevbe/39)*

> *"De ki: "Babalarınız, oğullarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, akrabanız, elde ettiğiniz mallar, durgun gitmesinden korktuğunuz ticaret, hoşunuza giden evler size Allah'tan, peygamberinden ve Allah yolunda savaşmaktan daha sevgili gelirse, Allah'ın buyruğu gelene kadar bekleyin! Allah fasık kimseleri doğru yola eriştirmez!" Andolsun ki Allah, birçok yerde ve Huneyn gününde size yardım etmişti. Hani çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat sizi hezimete uğramaktan kurtaramamıştı. Yeryüzü bütün genişliğine rağ-*

---

[62] Müslim, Ebu Davud ve Nesâî.

men size dar gelmişti, sonunda (bozularak) gerisin geri dönmüştünüz. Bozgundan sonra Allah, peygamberine ve müminlere güvenlik verdi. Sizin görmediğiniz askerler indirerek inkâr edenleri azaba uğrattı. İnkârcıların cezası işte budur." (9 Tevbe/24–26)

İbni Kayyim *(Rahimehullah)* "Uddetü's Sabirîn" isimli eserinde Emri bil maruf ve nehyi anil münkeri terk eden ve cihad etmeyi ihmal eden kimselerin imanlarının zayıf olduğunu ve Rabbimizin gazabına uğrayan kimseler olduğunu söylemiştir. Hiç şüphesiz emri bil maruf ve nehyi anil münker yapmak, Allah ve Rasulü için nasihatte bulunmak, Allah'ın dinine ve kitabına yardımda bulunmak en önemli vaciplerdendir. Bu gibi vacipleri terk edenler, ne kadar takva ve zühd ehli olduklarını iddia etseler de din hususunda en zayıf kimselerdir. Öyle ki, onların gözleri önünde Allah'ın haram kılmış olduğu şeyler işlenmiş olsa yüzleri kızarmaz ve asla kızmazlar, yüzlerini ekşitmezler. Allah'ın dinine yardım etme konusunda asla kendilerini sıkıntıya atmazlar ve canlarını ortaya koymazlar. Bundan dolayı büyük günah işleyenlerin durumları, onlardan daha iyidir.

Öyleyse Allah yolunda cihad etmeyi terk etmek, dünyada ve ahirette kişinin helak olmasına sebep olabilmektedir. Bu helak olma, Rabbimizin şu ayetlerinden açıkça anlaşılmaktadır:

"Allah yolunda infak edin! Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın! İyilik yapın ve ihsanda bulunun çünkü Allah muhsinleri sever." (2 Bakara/195)

İbni Kesir *(Rahimehullah)* bu ayetin tefsirinde şöyle demiştir: "Leys b. Ka'b, Yezid b. Ebi Halid kanalıyla, Eslem'den nakledérek der ki: "İstanbul kuşatmasında muhacir Mücahidlerden bazıları düşman safına saldırdı ve düşman safını deldiler. Bazı kimseler bu mücahidlerin, kendi elleriyle kendilerini tehlikeye attıklarını söylediler. Beraberimizde Ebu Eyyub el-Ensari *(Radıyallahu Anh)* da vardı ve dedi ki: "Biz bu ayeti daha iyi biliriz. Çünkü o, bizim hakkımızda nazil olmuştur. İslam yayılıp hâkim olmaya başlayınca Ensar'dan bir grup toplandık ve "Allah bizi Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'e sahabe kılarak onunla sohbet etmeyi ve ona yardımcı olmayı nasip etti. Bugün ise İslam yayıldı ve Müslümanlar çoğaldı. Biz Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)*'i ailelerimize, çocuklarımıza ve her şeyimize tercih etmiştik. Şimdi ise savaş ağırlığını kaybetti. Artık ailelerimize ve çocuklarımıza dönüp onların yanında kalsak" diye düşünüyorduk ki *"Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın!"* ayeti nazil oldu. Ayette bahsedilen tehlike, cihadı terk ederek mal ve çoluk-çocuğun yanında oturmaktır."[63]

Aynı zamanda şunu da vurgulamakta fayda vardır ki cihadı terk etmek, kişinin "Vela ve Bera" akidesinin zayıflamasına ve zamanla yok olmasına sebep olmaktadır.

Şirkin ve Küfrün Yayılması
Küfür Ehlinin Üstün Olması

İslam'ın ve tevhidin olmadığı bir yerde mutlaka zulüm, şirk ve küfür hâkim olacaktır. İslam'ın olmadığı yerde adaletten ve hukuktan söz etmek mümkün değildir. Bir yerde insanlar, Allah'a kulluk etmiyorlarsa (Hâkimiyet yalnızca Allah'a ait değilse) orada mutlaka kullara kulluk ediyordur.

"...Allah'ın insanları birbiriyle savması olmasaydı yeryüzünün düzeni bozulurdu. Fakat Allah âlemlere karşı lütufkârdır." (2 Bakara/251)

"Onlar haksız yere ve "Rabbimiz Allah'tır" dediler diye yurtlarından çıkarılmışlardır. Allah, insanların bir kısmını diğeriyle savmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adı çokça anılan camiler yıkılıp giderdi. And olsun ki, Allah'a yardım edenlere Allah da yardım eder.

---

[63] Ebu Davud, Tirmizi ve Nesai.

Doğrusu Allah kuvvetlidir, güçlüdür." (22 Hac/40)

Müslümanlar, cihadı terk ederlerse rabbimizin haber verdiği gibi küfür üstünlük kurar ve egemenliğini ele geçirerek insanlara zulüm ve haksızlık eder. Böylece insanlar bir birlerini rab edinmiş olurlar. Hayatları fesada ve kötülüğe uğrar. Zira hayatın tadı, neşesi ve istikameti İslam'dadır. Bir yerde İslam yok ise orada hayat biter ve fesada uğrar. Hakiki bir hayat ancak Allah'ın insanlara çizmiş ve göstermiş olduğu hayattadır. Böyle bir hayatta ahlak, terbiye, üstün fazilet ve kişilerin bir birine karşı olan sevgi ve saygısı vardır. Zaten insanın rabbine kulluğunu gerçekleştirebilmesi de ancak böyle bir hayat içerisinde mümkündür. Fakat küfrün ve şirkin hâkim olduğu yerlerde bu saymış olduğumuz güzel meziyetlerin hiçbirisini bulamazsın. Bir yerde İslam yok ise orada mutlaka şirk vardır. Zira şirk birçok insanın farklı görüş ve çıkarlarının çatışması manasına geldiğinden dolayı orada huzurun, refahın, adaletin, hak ve hukukun veya ahlakın bulunması söz konusu olamaz.

Ne zaman Müslümanlar, İslam'ın kendi üzerlerine yüklemiş olduğu cihad farizasını yerine getirirlerse yeryüzündeki mevcut zulüm ve haksızlıklar sona erer ve bunun yerine Allah'ın hâkim olduğu, onun sözünün geçtiği hak ve adalet sisteminin tatbik edildiği, İslam hâkim olur. Zaten rabbimizin cihadı farz kılması da bundan ötürüdür.

Müslümanların Zillete Düşmesi Değerlerinin Yok Olması

Rasulullah *(Sallallahu Aleyhi ve Sellem)* şöyle buyurmuştur: "İ'yne ile alışveriş yaptığınız, öküzlerin peşine takılıp çiftçilikle yetindiğiniz ve cihadı terk ettiğiniz zaman Allah size bir zillet verir ve yeniden dininize dönmedikçe sizden onu gidermez."[64]

[64] İmam Ahmed.

Hadis "Siz cihadınıza dönünceye kadar Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* bu zilleti sizden gidermez" anlamına gelmektedir. Ayrıca hadiste cihad "din" olarak isimlendirilmiştir.

Muhakkak ki cihad, hayattır. Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* şöyle buyurmaktadır:

> *"Ey iman edenler! Sizi hayat verecek şeylere çağırdığı zaman Allah'a ve Resulü'ne uyun!" (8 Enfal/24)*

Âlimler ayetteki "hayat verecek olan şey" ifadesini cihad olarak tefsir etmişlerdir.

Bu uyarılardan da anlaşıldığı üzere cihadı terk etmek; müminlerin zilleti ve küfrün üstünlüğü, Müslümanların elinde bulunan toprakların kâfirlerin eline geçmesi, yeraltı ve yerüstü kaynaklarının sömürülmesi anlamına gelmektedir. Nitekim günümüz Müslümanlarının da içine düşmüş olduğu durum bundan başkası değildir.

Kuşkusuz Müslümanlar, canlarından, mallarından, evlatlarından ve sahip oldukları değerli şeylerin ellerinden alınmasından ve şehid olmaktan korkarlarsa işte o zaman şu basit ve rezil dünyada, bunların kat kat fazlasını tatmaya ve rezil olmaya mahkûmdurlar. Bunların hangisi daha iyidir. Çocukların, malların ve değerli şeylerin Allah yolunda feda edilerek cihad edilmesi ve karşılığında izzetli ve şerefli bir hayatın yaşanması ve cennet hayatının elde edilmesi mi yoksa zillet ve aşağılık içerisinde küfrün boyunduruğu altında yaşamak mı?

Cihadın Menfaat ve İyiliklerinden Mahrum Olma

Şayet bir kişi veya toplum, cihad ve cihada hazırlığı terk etmiş ise bu büyük amelin ecri ve sevabı elde edilememiş, mahrum kalınmış ve faydalanılmamış demektir. Ayrıca şehid olma, bunun karşılığında elde edilecek cennet, orada şehide verilecek olan onlarca nimet ve güzellikten de mahrum kalınması söz konusudur. Bunların yanında Allah'ın şeriatının hâkim olmuş ol-

duğu bir yerde yaşayamama, ganimetten mahrum kalma ve cihad ortamındaki manevi lezzeti tadamama gibi birçok nimet ve güzellikler de elde edilemeyecektir.

Müslümanlar Arasında Fırkalaşma ve Ayrılığın Oluşması

Şüphesiz İslam ümmeti cihadı ne zaman terk etmişse, kendi aralarındaki çekişmeler, fırkalaşmalar ve bölünmeler o zaman başlamıştır. Zira düşmanıyla uğraşmayan kimse mutlaka kendisiyle ve kardeşleriyle uğraşacaktır.

İşte görüyoruz şu ümmetin halini… İslam'dan uzak bir hayat ve İslam'ın emirlerinden uzak bir sistem bunun neticesi olarak dünyevi bir yaşantı, müminleri bu hale getirmiştir. İslam'dan ve İslam'ın emirlerinden uzak bir yaşantının hâkim olduğu, akidevi birlikteliğin bulunmadığı yerlerde Müslümanların birliği ve vahdetinden söz edilemez. Orada dağınıklık, hizipçilik, fırkalaşma ve cemaatçilik alır başını gider. Bunun sonucunda (günümüzde olduğu gibi) Müslümanlar, kâfirlerin hâkimiyeti ve egemenliği altına yaşamaya mahkûm olurlar.

> *"Biz Hıristiyanız diyenlerden de söz almıştık. Onlar, kendilerine öğretilenin bir kısmını unuttular da bu yüzden aralarına kıyamete kadar düşmanlık ve kin saldık. Allah, yapmakta olduklarını kendilerine haber verecektir." (5 Maide/14)*

Rabbimiz şöyle diyor; Biz de bu yüzden onların aralarına kıyamete kadar sürecek bir düşmanlık ve kin saldık. Yaptıklarından ötürü onların arasına sonu gelmeyecek düşmanlık ve kan davası koyuverdik. İşte Allah'ın vahyini unutanların, Allah'ın vahyi ile ilgiyi kesenlerin, vahiyden uzak yaşamaya kalkışanların, vahyi hayatlarından dışlayarak kendi hevâ ve hevesleri istikametinde yaşamaya çalışanların cezası işte budur.

Ayrıca Rabbimiz bizlere şu uyarıda bulunuyor: "Eğer bizler, Rabbimizle yaptığımız anlaşma şartlarına riayet etmez, Kur'an ile ilgi ve alâkamızı keser, Kuran-ı Kerimsiz bir hayatın adamı olursak ve farzları terk edersek kesinlikle bilelim ki Allah, bizim aramıza da düşmanlık atacaktır."

Ya rabbi! Bizlere fayda verecek ilimler öğret! Bizlere öğrettiğin ile bizleri faydalandır.

Ya rabbi! Bizlere hakkı hak, batılı da batıl olarak göster ve hakka tabi olmakla bizi rızıklandır.

Ya rabbi! Bizlere senin yolunda cihad etmeyi nasip et ve bizleri de şehidler kervanına ilhak eyle!

Ya rabbi! Bizleri, senin rızan için yaşayan ve hayatını, sana itaat yolunda geçiren kimselerden eyle!

Dualarımızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir…

Çıkan Kitaplarımız

1- Hakimiyet Mefhumu

Murat Gezenler

2- Demokrasi Bir Dindir

Ebu Muhammed el-Makdisî

3- Taifetu-l Mansura'nın Özellikleri

Ebu Basir et-Tartusi

4- Müslümanların Birliğini Sağlayan Temel Esaslar

Ebu Basir et-Tartusi

5- İslam Erlerine Nasihatler

Nacih İbrahim

6- Cihada Teşvik

Ebu Kuteybe eş-Şami

7- İslam'da Şehadet Operasyonları

Derleme

8- Demokrasi Dini

Murat Gezenler

9- İslam Dininden Çıkaran Ameller

Ebu Basir et-Tartusi

10- El-Cihad Ve-l İctihad

Ebu Katade el-Filistini

11- El-Umde Fi İdadi'l Udde

Abdulkadir bin Abdulaziz

12- Ey Zindan Arkadaşlarım 1

Ebu Muhammed el-Makdisî

13- Mühim Soruların Cevabı

Alaeddin Palevî

14- Çocuk Eğtiminde Nebevî Yöntem ve Fesad Medreseleri

Ebu Muhammed el-Makdisî

Çıkan Kitaplarımız

15- İrca Saldırılarına Karşı Şüphelerin Giderilmesi

Murat Gezenler

16- Cehalet Özrü

Murat Gezenler

17- Ey Zindan Arkadaşlarım 2

Ebu Muhammed el-Makdisî

18- Milleti İbrahim

Ebu Muhammed el-Makdisî

19- Tağutların Yardımcılarına Dair

Şüphelerin Giderilmesi

Ebu Muhammed el-Makdisî

20 Tevhid'in Anlamı

Seyyid Kutub

21- Cihada Katkıda Bulunmanın 39 Yolu

Muhammed b. Ahmed es-Salim

22- İşte Şeriat Budur

Ebu Sehran es-Suri

23- Namaz Kıldırma Memurları Arkasında Namaz

Ebu Sehran es-Suri

Çıkacak Kitaplarımız

1- Hakimiyet Allah'ındır

Derleme

2- Yeni Başlayanlar İçin Tevhid Dersleri

Ebu Sehran es-Suri

3- Ey Zindan Arkadaşlarım 3

Ebu Muhammed el-Makdisî

4- Orman Kanunları

Ebu Muhammed el-Makdisî

5- İrca Saldırıları Karşısında Tevhid Müdafası

Murat Gezenler

6- Zikir Ehline Sorun

Tevhid ve Cihad Minberi

7- Zadu-l Müslim

Ebu Hamza el-Muhaciri

8- Nebevî Hadislerden Mesajlar

Murat Gezenler

Allah'ın İzni İle

PEK YAKINDA

HAKİMİYET ALLAH'INDIR

Muasır Alimlerden 30 Makale

Yeryüzünde herhangi bir devlet Allah'ın indirdiğiyle hükmetme ilkesini kaim kılmaya çaba gösterse ya da Allah'ın hükmüyle, Rahman'ın indirdikleri ile muhakeme olma ilkesini benimserse derhal o devlete karşı savaş ilan edilir. Dört bir taraftan kuşatılır... Darmadağın edilmeye çalışılır... Üzerine füzeler fırlatılır, bombalar yağdırılır....

İşte bugün bu durumu en canlı hali ile yaşamaktayız. Afganistan'da... Küçücük bir topluluk Allah'ın indirdikleri ile hükmetme endişesi taşıdığı için dünyanın dört bir tarafından saldırıya uğradı. Küfür tek millet oldu... Bütün güçleriyle birleştiler ve mazlumlara karşı savaş ilan ettiler...

Allah'ın İzni İle

PEK YAKINDA

ZİKİR EHLİNE SORUN

Şeyh Ebu Muhammed el-Makdisi
Ve Tevhid&Cihad Minberi
Fetva Kurulu

Hazırlayan

Murat Gezenler

Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* "Şayet bilmiyorsanız zikir ehline sorun" diye emretmiştir. Rasulullah *(sallallahu aleyhi ve sellem)* ise "Cehaletin ilacı sormaktır" buyurmuştur. Sormak ilim yolunun en önemli yapı taşlarındandır. Bununla beraber kendisine soru sorulanın da zikir ehlinden olması gerekir.

Elinizdeki eser Şeyh Ebu Muhammed'in liderliğinde oluşan 11 alimin, dünyanın dört bir yanından özellikle muasır meselelere dair kendilerine yöneltilen sorulara verdikleri fetvaları ihtiva etmektedir.

Allah'ın İzni İle

PEK YAKINDA

ORMAN KANUNLARI

Ebu Muhammed el-Makdisi

Nasihat edenlerin oldukça az olduğu şu günümüzde gerek avam gerekse İslam davetçisi olsun tüm Müslüman kardeşlerimize sunduğumuz bir nasihattir bu...

Hak ile batılın bütünüyle birbirine karıştığı, kendilerini ilme nispet edenlerin dinin aslını ve en önemli konularını gizledikleri bir dönemde sunuyoruz bu nasihati. Halbuki Allah *(Subhanehu ve Tealâ)* onlara "Dinin hükümlerini apaçık bir şekilde açıklayacaksınız" diye emretmişti.

Bundan dolayı bir ücrette talep etmiyoruz. Zira bizim için en güzel örnek kavimlerine *"Buna karşı sizden hiçbir ücret istemiyorum. Benim ecrimi verecek olan, ancak âlemlerin Rabbidir" (26 Şuara/109)"* diyen Allah'ın Nebileridir.

Gücümüz nispetinde ıslah etmeye çalışmaktan başka hiçbir niyetimiz de yoktur. Tıpkı Allah'ın Nebisi Şuayb *(aleyhisselam)* gibi...

"Şuayb dedi ki: Ey kavmim! Eğer benim, Rabbim tarafından (verilmiş) apaçık bir delilim varsa ve O bana tarafından güzel bir rızık vermişse buna ne dersiniz? Size yasak ettiğim şeylerin aksini yaparak size aykırı davranmak istemiyorum. Ben sadece gücümün yettiği kadar ıslah etmek istiyorum. Fakat başarmam ancak Allah'ın yardımı iledir. Yalnız O'na dayandım ve yalnız O'na döneceğim." (11 Hud/88)

NOTLAR

....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....
....

……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
……………………………………………………………………………………………
…………………………………………………………………………………………
…………………………………………………………………………………………